

nr. 155
22 juni '90
fl. 2,50

DE ZWARTE

O.A.:

- Aktiedagen Hamburg

- Extreem rechts in Nederland

- Reactie op de Zwarte

- de Wolters-story

FINANCIELE NOODKREET !!!!!

DE VERSPREIDING VAN DE ZWARTE WERD DE AFGELOPEN JAREN OP EEN GEDECENTRALISEERDE MANIER VERZORGD: ALLE STEDEN WAREN ZELF VERANTWOORDELIJK, OOK VOOR DE ABONNEMENTSGELDEN. DAT WERKTE DUS NIET ALTIJD. OM DIE REDEN ZIJN WE VORIG JAAR GROTENDEELS OVERGEGAAN OP POSTVERZENDING EN OP HET SCHRAPPEN VAN DE VELE WANBETALERS/STERS. FINANCIËEL LOOPT HET NU OOK WEER BETER, MAAR DE OUDE SCHULDEN STAAN ER NOG!

DE ZWARTE HEEFT EEN LOPENDE SCHULD VAN ZO'N f 4000,- AAN DE DRUKKERIJ EN DIE WILLEN ZIJ (EN WIJ) SNEL WEGWERKEN, OMDAT HET ANDERS ECHT NIET MEER GAAT!!!! EN WE WILLEN NIET DAT DE DRUKKERIJ DE DUPE WORDT VAN HET FEIT DAT VEEL MENSEN ZO GEMAKZUCHTIG MET BETALEN OMGINGEN.....

WE VRAGEN DAAROM AAN DE HUIDIGE LEZERS* EN ANDEREN, OM EEN EXTRA BIJDRAGE TE GEVEN, ZODAT WIJ VOOR DE ZOMER ALLE SCHULDEN KUNNEN WEGWERKEN. STORT DAAROM WAT OP POSTGIRONR. 3442401 t.n.v. DE ZWARTE IN LEIDEN O.V.V. STEUN.

=====

inhoud

- 3: WNC
- 8: Anti-kapitalistische aktiedagen in Hambur
- 12: Het tolerant racisties klimaat
- 16: Shell-blokkade; een foto-impressie
- 18: GRAPO
- 21: El Salvador
- 24: Reactie op het stoppen van de Zwarte
- 28: Ingrid Strobl
- 29: Korte berichten
- 32: Wat, waar, hoe, wie, wanneer, waarom?

De Zwarte wordt over twee weken op dinsdag en woensdag 3- en 4 juli voor het laatst gemaakt. Kopy kan je tot die datum opsturen naar postbus 10233 in Den Haag. Als je zelf een stuk typt, doe dat dan op een kolombreedte van 7,3 cm. Het moet uiterlijk dinsdag 3 juli binnen zijn. De mensen die de Zwarte samenstellen zijn op de desbetreffende dins- en woensdag te bereiken via 070-3892098.

Wolters Noordhof

En nu is iedereen geschokt...

Verklaring van de familieleden, kennissen en -politieke- vrienden en vriendinnen die zich hebben verenigd in de STEUNGROEP ARRESTANTEN WNC.

Na 4½ jaar en 2 dagen is WNC niet meer. Het gekraakte Wolters Noordhoff Complex (WNC) pas te niet in het plaatje van de "Metropool van het Noorden". Een stad die met veel poeha en geldsmijterij aangeeft waar haar prioriteiten liggen: het bouwen en een goed vertoeven voor een nieuwe middenklasse. De resultaten daarvan zijn en worden uit de grond gestampt: het Casino, de Verbindingskanaalzone (vol te bouwen met kantoren, luxe woningen, opzienbarende architectuur en eksklusieve winkels), het Prefectenhof en het Museumeiland (dat tegen de wil van de stadjes er doorgedrukt wordt om de Gasunie niet te mishagen (die met de winst van de hoge gasprijzen goeie sier loopt te maken). De Grote Markt moet een miljoenen kostende operatie ondergaan waarbij ongeveer alles op Z'n kop wordt gezet: een nieuw stadhuis, kantoren en nog meer exclusieve winkels. Bij dit alles zijn het de beleggers en projektontwikkelaars die uiteindelijk bepalen wat er gebouwd wordt, ondanks de verhullende benaming Public Private Samenwerking.

Op de plaats van het WNC zullen nu kantoren (!) en een bibliotheek verrijzen. Het projekt is vooral duur maar daar heb je als stad dan wel een naam van een internationaal befaamde architect aan hangen. De facade moet de inhoud verhullen: bezuinigingen, verhoogde werkdruk en stress, minder openingsuren, verhoogde kontributies en boetes.

In dit plaatje wilde WNC niet passen. De mensen willen anders. Staan een andere manier van leven voor die niet gebaseerd is op de uiterlijke schijn van geld, glitter en TV democratie. En gaven daar uitdrukking aan in de panden die ze zelf weer bewoonbaar, leefbaar hebben gemaakt.

Het is oorlog, zei burgemeester Staatsen, die zaterdagmorgen. Maar het was al lang oorlog. Minder openlijk, subtieler. Het leegstandsbeleid in Groningen is niets anders dan een anti-kraak beleid. Tegen leegstand wordt niet opgetreden. Er wordt door de gemeente toe aangespoord er kraakwachten in te zetten. En mocht een pand gekraakt worden, dan blijkt de gemeente niet te beroerd om samen met de eigenaar naar een oplossing te zoeken die na ontruiming weer leegstand, fakegebruik of braakligging inhoudt. De logische konsekwentie daarvan is de walgelijke ontruiming van het PKW pakhuis een paar dagen na de ontruiming van het WNC.

De woningnood is er niet minder op geworden, ook al denkt ene meneer Vonhoff daar anders over. In Groningen staan 25.000 woningzoekenden ingeschreven, waarvan 2.300 zeer urgent. Veel huisvesting is voor mensen met

een studiebeurs of uitkering niet meer te betalen. Voor jongeren is het helemaal moeilijk geworden. Kraken is moeilijker geworden, maar niet minder een noodzaak voor velen.

De mensen van WNC waren lastig, overbodig voor de gemeente en alleen al vanwege hun duidelijke aanwezigheid in het centrum moesten ze weg. Met behulp van een deel van de plaatselijke pers heeft de gemeente dan ook niet nagelaten om de bewoners en gebruikers van WNC te kriminaliseren, te marginaliseren met als uiteindelijk doel de legitimiteit verschaffen om het complex op te ruimen. Regelmatig vond er bij confrontaties een volstrekte omkering plaats van de feitelijkheden. Werd er alleen geluisterd naar de politie en was deze bij voorbaat gedekt. Verklaringen uitgegeven door het WNC werden genegeerd.

Het WNC heeft zich altijd politiek gemanifesteerd en als het nodig was de panden te verdedigen (tegen disko's, Z-siders, fascistten, politie), dan werden de panden verdedigd. Politiek en pers stortten zich op het geweld in de omgeving van het WNC, hadden hun oordeel al klaar en waren in geen velden of wegen te bekennen bij de dagelijkse activiteiten die van het WNC uitgingen. Zoals het vrouwenkafé, dagkafé, de konserten, films, de volkskeuken, politieke en kulturele avonden. Honderden mensen maakten zo geregeld gebruik van 't WNC.

Dat geef je niet weg.

En nu is iedereen geschokt.

Over de vernielingen die zijn aangericht kunnen we op dit moment slechts stellen dat het voor ons spekulatie is, dat we slechts vermoedens zouden kunnen uitspreken als we het hebben over de drijfveren achter de akties zoals die uitgevoerd zijn. Wij willen ook geen oordelen uitspreken, voordat er in alle openheid met alle betrokkenen hierover gediskussieerd kan worden. Dit wordt op dit moment belemmerd door de gevangenhouding van de direkt betrokkenen.

In het algemeen willen we stellen dat het een overwinning is van hen die nu gearresteerd zijn, dat er geen gewonden gevallen zijn en dat ze in staat zijn geweest vanaf het begin tot het eind, het initiatief in eigen handen

te houden.

De aangerichte schade staat voor ons in geen enkele vergelijking met de puinhopen die nu liggen op de plaats waar het WNC stond, de stadsvernielde cityvorming en de hele operatie die justitie nu uitvoert. Het gaat al lang niet meer om de schade. Die dekt de verzekering en de panden waren na 2 dagen weer open.

Waar het hier om draait is, dat er een klimaat gekreeërd is om een grote groep mensen - hard - aan te pakken. Het uitroepen van de noodtoestand, te roepen dat het een blindeloze oorlog is, leugens te verkondigen als zou de eigenaar van kafe Forum uit zijn bed zijn gelicht en als zouden er explosieven met zelfontsteking zijn in het pand, en termen als rondtrekkende rad-draaiers, krakersterreurbende, passen hierin.

Het juridische jasje waarin dit gewrocht gegoten wordt, heet artikel 140 en dient een tweeledig doel: angst en afschrikking voor velen om zich te organiseren tegen de groter wordende tegenstellingen in de maatschappij, en de daarop volgende - harde - afstraffing van enkelen.

De arrogantie van de macht zetelt niet alleen in Groningen. In alle grote steden in Nederland, maar ook in de andere landen van Europa, wordt duidelijk voor wie er gebouwd wordt en wie uit de boot vallen. Met de verdergaande herstrukturering van het kapitaal en de éénwording van Europa zullen die tegenstellingen alleen maar scherper worden.

De aanwezigheid en betrokkenheid van mensen uit andere steden en landen is daar een uitdrukking van. Een uitdrukking van solidariteit over de grenzen heen van mensen die niet gelaten op de wonderen blijven wachten en in verzet komen. Dat is wat ons met hen verbindt. Dat is wat ons met de arrestanten verbindt.

ONMIDDELLIJKE OPHEFFING VAN DE ISOLATIE
ONMIDDELLIJKE STOPZETTING VAN DE VERHOREN

ALLE ARRESTANTEN VRIJ, NU

7 juni 1990, Steungroep arrestanten
WNC. 050-133247

Wolters Noordhof

De arrestanten

Op dit moment zitten er nog 124 mensen vast. Ze hebben afgelopen week 30 dagen verlenging gekregen. De officier wil ze vasthouden tot het proces, wat plaats vindt van 3 t/m 6 juli in Groningen. Een aantal arrestanten is wel in beroep gegaan tegen de gevangenhouding, maar de advocaten verwachten hier niet veel van. Het is dan ook meer "een zand in de machine" aktie.

Een aantal Duitsers is over de grens gezet, van 2 weten we zeker dat ze daar nu vastzitten.

De arrestanten zitten verdeeld over 11 huizen van bewaring (of in de gevangenis). Het is duidelijk dat het op sommige plekken beter gaat dan op andere. Helaas is het niet gelukt om in deze NN daar diep op in te gaan (chaos, drukte, enz.). Toch even wat losse opmerkingen.

Tijdens het vervoer van een aantal arrestanten naar de bajus un Scheveningen waren de handboeien zo vast gedaan, dat bij sommige de handen blauw begonnen te worden. Alle arrestanten in de bus begonnen zo tekeer te gaan dat de chauffeur gedwongen werd te stoppen. Terwijl van alle kanten versterking aan kwam scheuren werden de handboeien losgeknipt. En moesten er handboeien geleend worden om de mensen toch geboeid verder te vervoeren, dit onder begeleiding van overdreven veel smeris.

Tijdens het verhoor van sommige arrestanten ging het er o.a. zo aan toe: "Zeg je naam maar anders zetten we morgen een foto van je in de krant met een oproep voor meer informatie."

Schreef de Volkskrant in Dag in, Dag uit een positief stukje over de kok in het Huis van Bewaring in Winschoten, die zo vriendelijk was om vegetarisch te koken. Volgens betrouwbare bron was het eerder vagotarisch. Om maar te zwijgen over het feit dat er ook een aantal veganisten zitten, die het natuurlijk helemaal wel kunnen vergeten.

Dezelfde krant weigerde samen met Trouw en het Parool (Perscombinatie) de advertentie met de tekst: 'Ideëen ontruim je niet, kraken gaat door' en dan het gironummer van de steungroep. Te opruiend.

In Leeuwarden hebben een aantal mensen in isolatie gezeten omdat ze hun naam niet willen zeggen, een huisregel heet dat dan. Terwijl het nog steeds niet verplicht is om je naam te zeggen.

In Hoogeveen worden T-shirts met de opdruk: "Mijn naam is haas, ik weet van niets" geweigerd. Omdat er geen T-shirts met opdruk binnen mogen. Huisregel. Misschien moeten we proberen een oranje T-shirt met daarop "aanvallen" binnen te krijgen!

Daarentegen lopen ze in Scheveningen allemaal met een door de Haagse steungroep aangeboden T-shirt met koeieters "NN" erop. (toevallig hoorde we net deze week dat De Zwarte gaat stoppen, toeval?).

In Hoogeveen werden de arrestanten gedwongen te douchen, omdat ze teveel zouden stinken. Desnoods met kleren aan Lekker Fris, zo bajus.

Tijdens het vervoer naar een bajus is een jongen omdat hij niet meewerkte de bus ingeslagen en daarna er weer uit. Een arts weigerde de behandelen omdat de arrestant zijn naam niet wil zeggen.

In Scheveningen weigerde een aantal arrestanten na het luchten naar binnen te gaan, omdat een paar arrestanten in

isolatie zaten. Een gesprek met de directeur werd afgedwongen, met als gevolg dat de directeur eieren voor zijn geld koos en de arresto's uit isolatie haalde.

De steungroep kan nog wel geld gebruiken. Stort gul op gironummer 2819508 t.n.v. Steunfonds Basta, Groningen.

MIT NN

Massaproces in juli?

Daar lijkt justitie duidelijk op aan te sturen. Uit de berichten uit de burgerlijke pers en uit berichten van advocaten en van de arrestoos blijkt dit duidelijk.

Op dit moment zijn er ongeveer 130 mensen in verzekerde bewaring gesteld (30 dagen er bij dus) op grond van art. 140 en 141. 7 mensen zijn wel vrijgelaten, waarom is niet duidelijk. In ieder geval hebben deze mensen over zichzelf verklaard en waren enkelen van hun minderjarig. Voor de andere mensen is het slechts een formaliteit voordat ze ook in bewaring worden gesteld (na ruim 2 weken!). Een aantal mensen heeft de dagvaardiging al binnen.

Een goed voorbereide wraakaktie

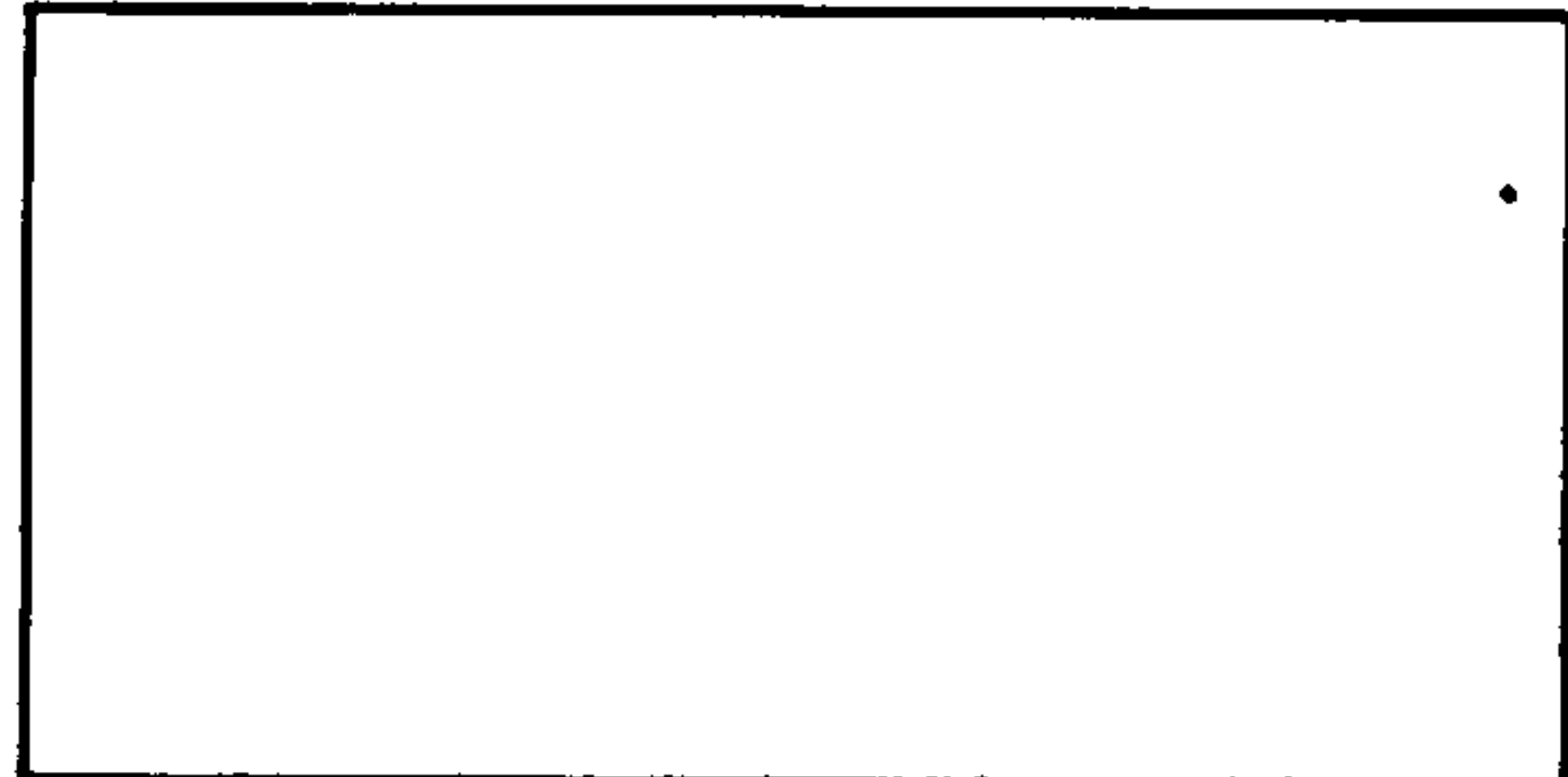
Ondertussen werkt het justitiële apparaat op volle toeren. Opeens waren wel 139 cellen vrij. In nood tempo worden de mensen voorgeleid en iedereen (rechter-commissarissen en recherche) moet hier aan deze zaak prioriteit geven. (er wordt hierover gemokt in gerechtelijk Nederland) Ook via de media wordt duidelijk dat ze na de ontruiming van de Tesselschade een half jaar lang op wraak zijn uitgeweest en nu hun kans schoon zien. Mensen worden op een schandalige manier verhoord en m.n. L. (de persoon die recent zelfmoord heeft gepleegd) is een hot item; waar mensen te pas en te onpas mee gekonfronteerd worden. Verder zijn er mensen in elkaar geslagen, tegen elkaar uitgespeeld en geïsoleerd, gaan de verhoren over een heleboel dingen die met de gebeurtenissen rondom de ontruiming niets te maken hebben. (internationale kontakten, wie is vriendje met wie e.d) Deze opsomming zou nog vele pagina's kunnen vergen. Dit zal ook zeker gebeuren op het moment dat we de dingen wat beter op een rijtje hebben.

Recht?

Binnen de belachelijke hetze die uitgebroken is, blijkt gewoon dat iedereen en alles wat met kraken te maken heeft plotseling rechteloos is. Het recht op zwijgen wordt nergens erkent, de volledige tweede kamer loopt al over straf te praten voordat er een rechtszaak geweest is etc. etc. Maar ja het is dan ook oorlog. Het begon al met de waanzinnige intimidatie in de week voor de ontruiming en zette zich voort in de belachelijke noodtoestand, waardoor iedereen aangehouden kon wor-

den die er uitzag als een "krakerster", en na de ontruiming het geschreeuw om omgekeerde bewijslast. Deze lijn zet zich op het moment nog steeds door binnen de bajes. Zo zijn er bijv. dinsdag bij de voorleidingen in Den Haag geen advocaten aanwezig geweest, hun was verteld dat de voorgeleiding om 10 uur zou zijn. Toen ze aankwamen merkten ze dat alle voorgeleidingen al tussen 9 en 10 uur plaats hadden gevonden. Sommige mensen hadden niet eens door dat ze al voorgeleid geweest waren. Eén van de advocaten (v/d Meer) gebruikte de term "rechtsverkrachting" en ook de commentaren waren niet mals. Ook het feit dat de rechters in Groningen veel uitbesteden en de verhoren en verslagen opgestuurd krijgen om dan vervolgens, zonder dat ze de betreffende persoon zelfs maar gezien hebben, moet de gevangenen wel steunen in hun opvatting dat deze rechtsstaat de hunne niet is.

Sterkte daarbinnen, liefde en kracht, we love you.

Geef Mabom een verfbom!

In de nacht van 10-11 juni zijn twee MABOM projecten in de Eindhovense binnenstad rijkelijk voorzien van kleurrijke verfbommen. Een van deze projecten is het Heuvelplan. Dit wordt een prestigieuze winkelgallerij annex (PHILIPS) muziekcentrum dat de stad allure moet geven tot buiten de landsgrenzen. De stad van Philip's Wisse Dekker moet voor 1992 het hightechcentrum van West Europa worden. Overal schieten de kantoren en luxe appartementen dan ook als onkruid uit de grond. Het Heuvelplan past hier precies in. Mabom is een van de uitvoerenden van dit met bloedgeld gefinancierde projekt (investeerders o.a. Philips, Daf, Rabo). Uiteindelijk komt deze hele flauwekul alleen ten goede aan de dikkebeurzenburgers. Dit ten koste van alles dat géén geld of macht opleverd. Mabom is ook de bouwer van de nieuwe gemeentebieb en kantoorruimtes in het WNC en uitvoerend bouwer van alles dat nooit gebouwd zou moeten worden.

TEGEN VERDERE CITY-CORMING!
TEGEN HET EUROPA VAN 1992!
SOLIDAIR MET HET W.N.C.!
"De nieuwe lenteschilders"

bericht van N.N. 71 t Winschoten

Tot nu toe mogen we hier 2 keer per dag per verdieping met ongeveer 10 vrouwen luchten, een half uur lang. Om de dag douchen en om de dag 2 uur "recreatie", kletsen, spelletjes (liever gezegd de mogelijkheid tot spelletjes doen) TV kijken. Er waren hier vrouwen, die vrijwillig schoonmaakten, maar die zijn vrij. Nu schijnen wij verzocht te worden dit klusje op te knappen op straffe van niet rekreëren. Maar dat zullen we nog wel eens zien.

We kunnen trouwens ook schrijven. Alle post wordt gelezen voor ze verstuurd wordt dan wel arriveert, behalve post aan de koningin, (u weet wel de moeder van Willem), de staten generaal, het ministerie van justitie, ombudsman, reklassering en psychopatenzorg. Misschien dat ik die laatste eens moet tippen dat er enkele dikbuikige psychopaten met hoge functies rondlopen, die zorg nodig hebben. Voorts kunnen we ook nog lezen. D.w.z. we worden in de gelegenheid gesteld, maar dat is ook betrekkelijk. Dit HvB was nl. voorheen een inrichting voor zware jongens, zo meldt de overlevring, maar het gebouw was net gesloten!! Het is speciaal voor ons

dus weer in werking gesteld -een twijfelachtige eer- lektuur wordt van her en der aangesleept en is zowel kwantitatief als kwalitatief knudde.

Volgens art. 46 en 47 van het HvB- reglement moeten we als kantinear- tikelen minstens fruit, tabaksart., versnaperingen, frisdranken, brood- beleg en smaakverfijnende artikelen (wat dat in godsnaam mogen zijn) kunnen verkrijgen. Omdat ze natuur- lijk nix in huis hadden hebben we vandaag (0606690) ons boodschappen- lijstje doorgegeven. Dat zal dus wel weer een paar dagen duren. Kantine- artikelen zijn noodzakelijk, omdat het een iedereen mijlen de keel uit- hangt, of er letterlijk niet door- heen te wurgen is. Het is wel "vege- taries" hoewel verdacht, en dat maakt het grotendeels vegetaries. Maar helaas zitten hier ook veganis- tes, waarvan ik er een ben. Brood eet ik in principe niet ("gewoon" brood met margarine, kaas, jam of hagelslag) maar hier af en toe met walging en tegenzin, omdat ik honger heb. De warme maaltijd is meestal aardappelen + groente + vago- burger + vla. Een interessante doch fantasieloze variatie op het cliché aardappelen-groente-vlees-vla. Daar- van zijn in ieder geval de aardappels vega. Vies maar vega. Maar dat is dus eenmaal per dag. Ik heb aan di- verse advocaten (piket) gezegd dat

ik pakjes met vega-eten wil hebben. Die zijn hier ook geweest, maar de sinaasappels, appel en soja-vla en soja-melk werden geweigerd. Omdat ik dus dergelijke dingen niet krijg in de maaltijden, niet in de "kanti- ne" die er niet is, en niet via pak- jes, krijg ik dus nix, c.q. noppes.

Ik heb om een weegschaal verzocht, maar die heb ik ook niet gezien. Ik wordt wel dunner, misschien moet ik ze nu dankbaar zijn?? Maar ik mis ook wel essentiële aminozuren, ei- witten, calcium, etc. etc. Als ik het nog niet heb, krijg ik wel vita- minegebrek. Dat is echt mijn voor- naamste klacht. Honger.

Als ik ongesteld ben, dan krijg ik zo'n drang naar zoetheid (u weet wel) Vergeet het maar. Veel ongestelde vrouwen trouwens, oor- zaak de pil, de volle maan, en ... vul maar in.

... Intussen is er naast art. 141 ook art. 140 bijgekomen. Onze be- zwaren zijn natuurlijk talrijk maar vooral het volgende:

- Er wordt niets specifiek gezegd over individuen en er is daar ook geen bewijs voor.

- Er worden dingen als feiten ge- steld, die niet bewezen zijn, m.b.t. de rol van de verdachten (de tekst is voor iedere n.n. zonder verkla- ring hetzelfde alleen mist bij som- mige een pagina).

- Ons zwijgrecht wordt tegen ons gebruikt.

- De typering van de kraakbewe- ging (grmmbl!) behoeft geen nadere uitleg.

... De recherche wijst bij verhoren overigens steeds mensen op foto's aan. (ze hebben een heel foto-boek van ons) en vertellen terloops dat hij de leider was en dat zij voor de gasmaskers heeft gezorgd. Of ik daar wat van weet of niet doet er niet toe, maar je vraagt je wel af waarom ze dat met zo'n zekerheid vertellen. Het is in ieder geval wel gebleken dat niet iedereen water- dicht is. Ik denk dat er ooit ge- evalueerd moet worden en dan zal misschien wel blijken, dat er lie- den zijn die over anderen verklaard hebben...maar dat is nu niet aan de orde (inderdaad..., verdeel en heers).

... Het lijkt me leuk om via de nieuws- brief met andere n.n.'s te kom- municeren, of brieven naar de radio te sturen en de groeten doen.

... Ook wel grappig -even- tussendoor: is het sommetje van ongeveer 140 mensen die ongeveer f350,- per dag kosten, wat ongeveer 50.000 per dag is. Stel dat 100 mensen 30 dagen krijgen à 350,- per dag, dan is dat f1.050.000,- (toch ongeveer???)

Solidariteitsverklaring met het WNC

Zondagmorgen 27 mei is het WNC, na een langgerekte periode van stemmingmakerij, ontruimd. Jos Staatsen, burgemeester van Groningen, brieste dat het "oorlog" was. De "oorlog" in Groningen is eerder begonnen dan Staatsen deed voorkomen in zijn oproepen en bespelen van sentimenten tegen de mensen die het WNC hadden verdedigd. De krakers/sters van het WNC zijn vrijwel vanaf het begin gekonfronteerd met tendensieuze berichtgeving en kriminalisering. De inzet hiervan was een gunstig klimaat te scheppen voor ontruiming en meer in het algemeen om verzet tegen cityvorming te marginaliseren. In het dagelijks leven vertaalde de tendensieuze berichtgeving zich in een sfeer van intimidatie en geweld waar iedereen die er'anders'uitzag het slachtoffer van kon worden. Een sfeer ook waarin intimiderend optreden van politie en justitie welig kon tieren. Wat eens te meer bleek uit de plotselinge ontruiming op woensdag 30 mei van een ander groot pand in Groningen.

Intimidatie en kriminalisering valt nu ook de arrestanten ten deel. Zelfs Groen-Links lijkt hierin mee te gaan getuige de uitspraken van Andree van Es die meende dat er bij de mensen die het WNC hadden verdedigd sprake was van een "gewelddadige knokploegmentaliteit". Hetgeen waar het om gaat blijft op deze wijze buiten beeld. Onder verbaal en fysiek geweld wordt geprobeerd politiek verzet tegen de heersende maatschappelijke verhoudingen te isoleren. Een vaak beproefde methode, die nu de mensen treft die het WNC hebben verdedigd, die zich hebben verzet tegen cityvorming, het gekonkel met luxueuze projecten en de belangen van bedrijven en beleggers die prioriteit krijgen boven de belangen van de lage-inkomens groepen.

Wij, info-kafé WRAK en bewoners en bewoonsters van de Wilde Wereld in Wageningen, verklaren ons solidair met de arrestanten van het WNC. Niet zij horen in de beklagdenbank, maar de projektontwikkelaars en de strategen achter de cityvormingsprojecten.

de bewoners en bewoonsters van de Wilde Wereld

info-kafé WRAK

Verfbommen tegen de Stopera

VRIJDAG 8 JUNI 1990

Vandaag hebben wij 139 verfbommen gegooid tegen de Stopera. 139 is het aantal arrestanten dat vastzit in verband met de ontruiming van het WNC in Groningen.

Hiermee willen we onze solidariteit tonen met deze arrestanten en de strijd die zij voeren voor een leefbare stad. Net als in Groningen vindt er in vele steden grootschalige stadsvernieelingen plaats. Vernieelingen uitgevoerd door projektontwikkelaars, beleggers en bestuurders. Ook de Stopera in Amsterdam is zo'n geld verslindend prestigie objekt dat koste wat kost doorgezet moest worden.

Zo worden de binnensteden vooral leefbaar gemaakt voor een kleine kapitaal krachtige minderheid. Alleen de kultuur met de grote K krijgt nog subsidie.

Mensen met lage inkomens hebben er steeds minder plaats, anders levende en anders denkende mensen moeten verdwijnen. Elk initiatief waar mensen zelf een eigen leven proberen op

te bouwen wordt kapot gemaakt, zo moest WYers verdwijnen voor een luxe hotel. In Wageningen moest de 10 Zilverlingen wijken, in Nijmegen de Mariënborg en ga zo maar door. De laatste is nu dus voorlopig het WNC.

De overeenkomsten tussen deze panden en tussen de belangen waar ze voor moesten wijken moet iedereen toch zo langzamerhand duidelijk zijn. Justitie en bestuurders staan nu het hardst te schreeuwen om voorgoed af te rekenen met de arrestanten van het WNC maar ook met elk opkomend verzet.

Geen middel wordt geschuwd, de politiestaat wordt werkelijkheid. Maar wanneer worden de echte vernieuwers aangeklaagd en veroordeeld? Dat zullen Justitie en Bestuurders niet doen, dat is tegen hun eigen belang. We zullen dat dan ook zelf moeten doen.

Aktiegroep "Oorlog in de Stad"

Landelijke demo 28 juni in Utrecht

Hierbij willen we iedereen oproepen voor een landelijke demonstratie op 28 juni om 19.30 uur in Utrecht, vertrek vanaf het Domplein.

De demonstratie is ter ondersteuning van de arrestanten die gemaakt zijn na de ontruiming van het Wolters Noordhof Complex (WNC) waartegen van 2 tot 6 juli in Groningen een massa proces gevoerd wordt. We willen ons met deze demonstratie vooral richten tegen het criminaliseren van politieke ideeën en het gebruik van artikel 140.

Over de hele linie zien we dat afwijkende politieke ideeën, afwijkend gedrag of uiterlijk van de heersende normen aangepakt worden. Vluchtelingen worden als 'crimineel' bestempeld en kunnen nu zelfs aangehouden worden omdat ze 'overlast' zouden veroorzaken.

Migranten worden steeds vaker als 'profiteurs' gezien en Marokaanse jongeren als 'criminele jeugdbendes'. Radikale linkse mensen krijgen met toenemende repressie te maken.

In Groningen werd al lang voor de ontruiming van het WNC een hetze tegen hen gevoerd door stadsbestuurders en Justitie. Elk incident rond het WNC werd bewust gebruikt om de feiten te verdraaien en hen te criminaliseren.

De politieke ideeën die het WNC voorstaat zoals een zelfbepaald leven en een actieve strijd tegen cityvorming worden verzwegen. Deze ideeën

worden terug gebracht tot 'crimineel onaangepast gedrag' dat hard aangepakt moet worden.

Het is duidelijk dat het er bij het WNC om ging het daar zelfbepaalde leven en de politieke ideeën kapot te maken. De reactie na de ontruiming is dan ook buiten alle proporties. Er wordt een noodwet ingesteld, uitspraken als "Het is hier oorlog" en "kraken moet verboden worden want er is geen woningnood meer." Iedereen wordt gearresteerd de meesten zitten nu nog steeds zonder duidelijke reden vast en artikel 140 wordt als aanklacht gebruikt.

Artikel 140 houdt in: Deelneming aan een 'organisatie' die tot oogmerk heeft het plegen van misdrijven. Op deze manier wordt geprobeerd om politieke bewegingen te betitelen als 'criminele organisaties'. Hoeveer dit kan gaan blijkt bij het WNC, waar zelf de steungroepen voor de arrestanten gezien worden als onderdeel van een 'criminele organisatie'. Ook deze oproep zou er onder kunnen vallen. Nu is het de kraakbeweging maar in de toekomst kan het net zo makkelijk gebruikt worden tegen elke andere actiegroep. Artikel 140 is een juridische mogelijkheid die politiek gebruikt wordt om radicale maatschappij kritiek monddood te maken. We roepen daarom op om te demonstren tegen het toenemende repressieve en intollerante klimaat in Nederland,

Wolters Noordhof

Barrikade op de Wibautstraat

EEN VOLK DAT VOOR EEN HETZE ZWICHT ZAL MEER DAN LIJF EN GOED VERLIEZEN, DAN DOOFT HET LICHT...

Demokratie is niet dit systeem, dat in zijn vaart de bevolking meesleurt, een machine, die stap voor stap elke vrijheid en autonomie verstikt. De gebeurtenissen in Groningen liegen niet: De gemeente, politie en justitie proberen het WNC en de mensen die daar leefden kapot te walsen. Voor deze ontruiming was het klimaat al enorm opgestookt door leugens en het continue onthouden van een weerwoord aan kraker/sters. De media, vooral ook het Nieuwsblad van het Noorden, in handen van een paar super-uitgeverijen, draaien het eentonige verhaal braaf af.

Deze politiek, gericht op het maatschappelijk isoleren van levend verzet, komt niet uit de lucht vallen. Sinds de benoeming van Staatsen (ex-BVD) tot burgemeester en Vonhoff tot Commissaris van de koningin is er een systematische voorbereiding te zien geweest om het WNC te kriminaliseren.

Het is steeds hetzelfde: wat of wie is goed en wat is slecht? Als dat maar genoeg herhaald wordt, durft bijna niemand er meer tegen in te gaan. Het WNC wel!!!

tegen het gebruik van artikel 140 en als steun voor de mensen die nog vastzitten en hun ideeën.

Wij eisen de vrijlating van de arrestanten en ondersteunen hun eis tot samenvoeging. Zij worden kollektief aangeklaagd en moeten dus dan ook de mogelijkheid hebben om het proces gezamenlijk voor te bereiden. Steunverklaringen zijn altijd welkom en financiële bijdrages ook natuurlijk.

Iniatiefgroep demonstratie 28 juni
p/a WICCA 01052 AN Amsterdam tel
020-881197

Giro 2819508

t.n.v. Steunfonds Basta Groningen
i.v.m. Demo

ps: Wil iedereen zoveel mogelijk spandoeken maken, toeters en bellen meenemen of andere vormen verzinnen waardoor de demonstratie geen wandeltocht wordt, maar dat er iets van uitstraalt. Het lijkt ons ook een goed idee om van te voren enkele leuzen te verzinnen en die dan luid en duidelijk in Utrecht te laten klinken.

We hopen dat iedereen een beetje meehelpt met mobiliseren, vraag mensen in je omgeving, maak eigen affiches, stencils of ga kladden. Het mooiste zouden nog enkele werfende axes van te voren zijn.

Laat onze solidariteit verder komen dan op papier of de benefietfeesten. Tot volgende week in Utrecht.

Desinformatie en proberen elk verzet, elke opvlamming als zinloos en a-politiek te bestempelen.

Volgens de 150 mensen die nu al 9 dagen gevangen worden gehouden lukt dat niet en zal ze dat ook niet lukken!!!

Wij willen dat de arrestanten onmiddellijk worden vrijgelaten. Deze aktie is ook bedoeld als groet- en ondersteuningsaktie voor de gevangenen. Als er nu niemand iets zegt over de fascistoïde ontwikkelingen in West-Europa (dus ook over Groningen) zullen de rechtse zwijnen zich wreken op de mensen die de straat opgingen voor het WNC.

Solidariteit en inzicht zijn dus hard nodig. Niet de vragen en antwoorden van de media naäpen, niet meegesleurd worden in repressief gebral. De geschiedenis van het WNC vertelt veel over het waarom van het geboden verzet.

De maatregelen die nu in Groningen worden ingezet versterken dat alleen maar. Kraakverbod, openlijke jacht op kraker/sters, vervolging op ideeën, zgn. kollektieve schuld, omkering van bewijslast, het proberen mensen voor hun leven af te straffen. Zulke maatregelen worden later tegen andere "lastposten" ingezet, die richten zich niet al-

leen tegen de mensen van het WNC. Wij voelen ons ook aangesproken...

Het Parool en de Volkskrant hebben zorgvuldig hun best gedaan maar een kant aan het woord te laten. Zij bepalen het ritme en de inhoud van de informatie die de samenleving binnenkomt. In die zin zijn deze kranten instrumenten voor het voeren van een repressieve politiek. Type-rend is ook dat de perskombinatie van het Parool, de Volkskrant en Trouw een advertentie hebben geweigerd. Inhoud van deze advertentie was: "Ideeën ontruim je niet, kraken gaat door" en het gironummer van de steungroep. Reden voor weigering was dat de tekst "te opruiend" zou zijn.

Om de komputers op de redactie even stil te laten staan, om de heren en dames journalisten even met hun neus op de ruiten te krijgen, hebben we voor de deur op de Wibautstraat een brandende barrikade gelegd. Deze is voornamelijk gemaakt van kranten, zodat deze toch nog een 'goede' bestemming hebben gekregen. Hopelijk raakt het daar goed verstoppt.

VRIJHEID VOOR ALLE GEVANGENEN!!!
EKSKUSES VAN VONHOFF EN STAATSEN IN
DE MEDIA!!!
OPHEFFING VAN HET KRAAKVERBOD!!!

Autonomo Volxsportklupje

ANTI-KAPITALISTIESE

In de vorige zwarte kon je al lezen over de ANTI-KAPITALISTIESE AKTIEDAGEN die van 22 tot 29 Juni in Hamburg worden gehouden. De aktiedagen richten zich tegen de opening van het commerciële cultuurpaleis 'Het spook van de opera' en tegen de bijeenkomst van de International Chamber of Commerce (ICC). Op de volgende bladzijden vind je een oproep van de Hamburgse krakersters om te komen tot discussie- en actiedagen. Daarna volgt een achtergrondartikel over de International Chamber of Commerce.

INTERNATIONALE ANTI-KAPITALISTIESE KRAAKDAGEN IN HAMBURG

Sinds 1985 vinden in de Hafenstrasse in Hamburg de zogenaamde nieuwjaarsdagen plaats. Op die dagen vond een internationale uitwisseling van informatie plaats, zonder dat daar echter verdere politieke konsekwenties uit werden getrokken. De poging om een aantal keren per jaar met de duitse kraakbeweging bij elkaar te komen mislukten bijvoorbeeld, wegens vrijblijvendheid, verschillende belangen en behoeftes en steeds wisselende discussiepartners. We willen opnieuw proberen te komen tot de ontwikkeling van meer omvattende structuren. Dat is dringend vereist gezien de politieke situatie: de reactionairen hebben het nog nooit zo makkelijk gehad het verzet te breken.

* De vernietiging van het reëel-socialistische blok betekent het verdwijnen van de buitenlandse politieke opponenten. Dat geeft ze de ruimte om zich met de interne oppositie ' bezig te houden'. De functie die Westduitsland had als anti-communistische frontstaat, wat een zekere mate van liberale vrijheid noodzakelijk maakte, is aan het verdwijnen. Het is nu belangrijk de radikaal-linkse structuren volledig op te rollen, om ongestoord de uitbuiting van de nieuw veroverde landen ter hand te nemen.

* De meeste radikaal-linkse organisaties zitten meer of minder in het slop. Dat beperkt de infrastructuur en onze invloed, die op een aantal gebieden zoals in de fabrieken toch al weinig voorstelde.

* De expansie van de markt, en een daarmee vrij komend potentieel aan goed geschoolde arbeiders staat garant voor hoge winsten; zonder dat daarbij rekening hoeft te worden gehouden met vakbonden, laat staan links-radikale oppositie. Door de komst van zich goed aanpassende Oost-europese vluchtelingen -voornamelijk oostduitsers- zal de interesse onder arbeiders voor links-radikale standpunten nog verder afnemen.

* Onze structuren zijn erg vrijblijvend en zonder verantwoordelijkheid. Acties vinden zelden plaats in de context van langdurige strijden, maar zijn meer korte termijn campagnes die ook snel weer uit zicht verdwijnen als nieuwe thema's zich aandienen. Het oude dogma van het kapitaal: integreer of versplinter het potentiële verzet wint nog steeds aan kracht. De voorbereidingen voor Europa 92 aangaande opstandbestrijding en repressie zijn al haast volledig gecoördineerd. In het TREVI-overleg worden bijv. de voorbereidingsgetroffen om kraken onmogelijk te maken. Het oprukken van het grote geld pro-

duceert nu al talloze fusies. De concentratie van macht in een klein aantal centra wordt versterkt door de komst van kapitaal buiten europa, dat nog snel op de economische trein wil springen voor het te laat is. Tegelijkertijd worden de regio's geherstructureerd die moeten bloeden ten gunste van de sterke kernen van het kapitaal -in europa, maar vooral in de drie continenten.

Daarom stellen we voor:

De opening van het commerciële cultuurpaleis 'Het spook van de opera' in Hamburg moet een groot feest voor de bourgeoisie worden (toegangsprijs 1000,- DM). Daar zullen degenen die onze buurten vernietigen en ons naar gettho's in de buitenwijken willen drijven, elkaar toejuichen. Tegelijkertijd organiseren ze in Hamburg een congres van het ICC waar de invasie van de vroegere socialistische landen bezegeld wordt. Wat een mooie gelegenheid voor ons om op te duiken !!

We willen -samen met jullie- een Europese bijeenkomst organiseren die verder moet gaan dan alleen informatie uitwisselen.

We zouden het kunnen hebben over:

- het organiseren van gelijktijdige nationale demonstraties tegen de sloop van onze buurten, structuren en kraakpanden;
- Het houden van een internationale dag X met decentrale acties rond dit thema;

- Via de bestaande structuur van infowinkels proberen groepen te organiseren die het mogelijk maken niet alleen te reageren maar ook snel zelf het initiatief kunnen nemen. Om bijv. snel voorstellen aan elkaar te kunnen doorspelen.

Dit zijn slechts voorbeelden. Het zou tof zijn als mensen met eigen voorstellen zouden komen. We kunnen natuurlijk ook praten over de collectieve problemen van infowinkels, kroegen etc, en het is natuurlijk ook bedoeld om elkaar beter te leren kennen en wat lol te hebben.

DUS: VOORWAARTS IN DE STRIJD !!

Het revolutionaire Europese front (op dit moment ongeveer 10 actieve leden, ja ja)

Op een vergadering op 18-19 Mei is de thematische invulling uitgewerkt voor de internationale bijeenkomst van 22 tot 25 Juni.

We hebben twee gedeeltes. Het eerste zal bestaan uit een presentatie met reader over "De strategieën van de kapitalistische herstructurering":

- De Interne markt
- De situatie in de BRD als regio die erg blootstaat aan de imperialistische invasie en het bedrijfsleven -een voorbeeld van regionale herstructurering.
- Lokale herstructurering waarin de ervaringen van verschillende steden met elkaar vergeleken worden.

AKTIEDAGEN IN HAMBURG

- De nieuwe duitse vluchtelingen- en buitenlandswetgeving.
- Nieuwe strategieën van integratie en repressie.

In het tweede gedeelte willen we praten over nieuwe perspectieven voor onze eigen structuren en wat we tegen hun strategieën kunnen zetten: "Kraakstrijd: het volledige gettho of politiek perspectief?":

- Hoe kunnen we meer mensen bereiken en samenwerken; een kwestie van politieke definitie en het onderkennen van mogelijkheden; het

- ontwikkelen van huurstrijd; sabotage tegen faciliteiten van huis-eigenaren; de buurten in.
- Mobiele verdedigingsgroepen tegen gewelddadige ontruimingen.
- open of gesloten structuren.
- vrouwenstrijd en kraken.
- de- of centralisatie van de strijd.

Een hoop om over te praten, maar het zal wel lukken.

Concerten en andere dingen zullen voor de ontspanning zorgen.

Op 26 Juni (donderdag) is er een grote demonstratie tegen de schrans-

partij van de ICC-deelnemers in de Fischauktionshalle.

Nogmaals: VOORWAARTS IN DE STRIJD !! en kom naar Hamburg van de 22e tot de 29e Juni. De kraak-ontmoeting vind plaats van 22 tot 25 Juni in de Hafenstrasse.

Kontaktadres:

Eine Front

p/a Schwarzmarkt

Faulinenstrasse 15

BRD -2000- Hamburg 36

ACHTERGRONDINFORMATIE OVER HET ICC

Het volgende stuk is een -vanwege de tijdsdruk niet volledig- overzicht van wat het ICC (= International Chamber of Commerce) inhoudt, om het belang van de ICC-bijeenkomst in Hamburg te benadrukken.

Het ICC en haar commissies

Het ICC werd in 1919 opgericht en bestaat nu uit Kamers van Koophandel en ondernemingen uit 110 landen. Ze beschouwen zichzelf als 'de enige wereldomvattende particuliere organisatie van het bedrijfsleven, gebaseerd op wederzijdse belangen': "Gemeenschappelijk voor alle leden van het ICC is hun belang in een zo vrij mogelijke handel in goederen, diensten, kapitaal en kennis".

De beleidsorganen van het ICC bestaan uit de voorzitter (sinds 1988 is dat de Zweedse bankier en industrieel Wallenberg) en het bestuur, dat twee keer per jaar bij elkaar komt, de jaarlijkse conferentie van gedelegeerden en het ICC Wereld Forum, dat elke drie jaar wordt gehouden. Daarnaast zijn er nog een aantal ondersteunende organisaties zoals het ICC-kantoor, de Raad van Arbitrage, Het kantoor van de Secretaris-generaal etc. En dan zijn er natuurlijk de speciale commissies, waar het eigenlijke werk wordt verricht, en die voor ons het meest interessant zijn.

Het 30e Wereldforum vindt plaats in Hamburg in Juni 1990. Het 28e werd in 1984 in Stockholm gehouden, en het 29e in New Delhi in 1987. De wereldforums en de jaarlijkse conferenties staan altijd in het teken van een specifiek onderwerp, waarover werkgroepen worden georganiseerd en resoluties aangenomen. Het betreft steeds onderwerpen die op dat moment erg in de publieke belangstelling staan, waarbij de hard-core kapitalistische opvattingen in hun meest zachte vorm naar buiten worden gebracht. In 1984 hielden de managers zich bijvoorbeeld bezig met de massawerkeloosheid, en stelden dat het bedrijfsleven zich 'vrij' moest kunnen ontwikkelen om dit probleem op te lossen: ze vroegen de Europese staten alle restricties van de 'vrije markt' op te heffen, de lastige milieuwetgeving onderwerp te

maken van economische kosten-baten analyses en bedrijven zelf hun mate van milieubescherming te laten bepalen. Sociale zekerheidspremies dienden verlaagd te worden, zo stelden ze, en de uitgaven van de staat op het gebied van de sociale zekerheid drasties ingekrompen, aangezien 'hoge' uitkeringen mensen ervan weerhoudt te gaan werken onder voorwaarden die het kapitaal verlangt; de werklozen nemen het er van en de werkenden zijn de sufferds.

De jaarlijkse conferentie en de wereldforums zijn er echter niet voor om over dit soort ideeën overeenstemming te bereiken, maar om deze ideeën publiek te maken. Belangrijke en minder belangrijke beroemdheden geven daarom acte de présence bij dit soort propagandashows, zoals Helmut Schmidt of Giovanni Agnelli. Neem bijvoorbeeld het forum in Hamburg: een werkgroep zal zich maar liefst twee uur het hoofd breken over het onderwerp 'Oost-europa: grote mogelijkheden voor de toekomst'. Zes sprekers houden een inleiding over het onderwerp. Dus: discussie zal er nauwelijks zijn, en er zal zeker niets worden veranderd aan de resolutie van het forum, die van tevoren al is voorbereid. Deze grote evenementen hebben dus duidelijk een propagandadoel (in dit geval gejubel over de val van het staatsocialisme en het vieren van de overwinning van het kapitalisme) en moeten resoluties bevestigen die elders werden opgesteld. En het valt natuurlijk te verwachten dat op een congres van 1000 managers de echte zaken in de wandelgangen worden geregeld, maar daar hoor je nooit wat van.

De ICC-jaarverslagen geven de indruk dat de politiek van het ICC wordt bepaald in de speciale commissies. Deze uit managers bestaande commissies komen meerdere keren per jaar bijeen. Zij bereiden gemeenschappelijke standpunten in afzonderlijke kwesties voor en brengen die in bij overheden en supranationale organisaties zoals de VN. We zullen dit nader toelichten aan de hand van specifieke voorbeelden.

"Het tijdstip van het forum is ide-

aal in het licht van de grote veranderingen die nu in oosteuropa plaatsvinden". (Frank Poppoff (USA), president van Dow Chemical Company.

De leden van de ICC-organisatie zijn nu niet direct de armsten van deze aardbol, maar zelfs binnen de organisatie is de invloed van de afzonderlijke leden gerelateerd aan de contributie die wordt betaald. Het aantal stemgerechtigden dat elk land heeft in de verschillende organen van het ICC worden bepaald door hun rijkdom. De vertegenwoordigers van de kapitalistische metropolen domineren dus het ICC: aan het 29e wereldforum werd deelgenomen door 850 stemgerechtigde gedelegeerden, waarvan slechts 392 afkomstig waren uit de ontwikkelingslanden, inclusief de New Industrialising Countries (Taiwan, Hongkong etc).

De Duitse Groep

De leden van het ICC zijn georganiseerd in nationale groepen in 57 staten. De 'duitse' ICC-groep moet niet verward worden met de Duitse Kamer van Koophandel, het verband van Kamers van Koophandel in Duitsland. De Duitse groep is een onafhankelijke organisatie van de bedrijven en kamers die tot het ICC behoren. De Duitse groep schijnt aanzienlijke invloed te hebben in het ICC: meer dan 150 Duitse managers werken in de speciale commissies van het ICC, en verschillende onderafdelingen van het ICC, zoals het International Bureau of Chambers of Commerce worden geleid door Duitsers. Sinds 1988 is Carl-Heinz Illies de president van de Duitse groep. Hij staat aan het hoofd van het Hamburgse bedrijf Illies&Co, opgericht in 1859 en één van de oudste Oost-Azië handelsmaatschappijen. Illies is lid van het dagelijks bestuur van het ICC, vice-president van de Hamburgse Kamer van Koophandel, lid van de Raad van de vereniging van industrie en handel, en -last but not least- is sinds 1988 voorzitter van de Overseas Club, die niet geheel zonder invloed is binnen Hamburg. Naast Illies, zijn ook andere Hamburgse managers actief in internationale kringen. Om het ICC-jaar-

verslag van '88 te citeren over het besluit het wereldforum in Hamburg te houden: "Het belang van de Hanzenstad Hamburg als centrum voor de wereldhandel en de sterke betrokkenheid van het Hamburgse bedrijfsleven in de top-commissies van het ICC deed ons besluiten ten gunste van Hamburg boven alle andere kandidaten".

Momenteel zijn we er nog niet achter wie de rijke Hamburgse zakenlieden in kwestie zijn. De samenstelling van het bestuur van de Duitse groep maakt duidelijk wie er invloed hebben: het gaat om ongeveer alle banken en bedrijven in Duitsland, zoals de Duitse Bank, de Dresdner Bank, Siemens, Daimler, Hoechst, Mannesmann, VW etc.

De functies van het ICC

Een publicatie van de Duitse groep omschrijft de functies van het ICC als volgt:

"Het ICC vertegenwoordigt de principes van een vrije markt economie en behartigt de belangen van het particuliere bedrijfsleven;

Het ICC ondersteunt liberale economische structuren;

Het ICC ondersteunt het bedrijfsleven in haar internationale activiteiten. Op het gebied van de wereldeconomie, hechten internationale organisaties altijd grote waarde aan de mening van het ICC(...) Op veel(...) gebieden die belangrijk zijn voor de internationale handel verleent het ICC diensten bij het tot stand brengen van praktische oplossingen waar wereldwijd instemmend op wordt gegaan. Het werk wordt gedaan door specialisten uit alle betrokken regio's. Het internationale bedrijfsleven heeft hiermee een uitstekende mogelijkheid, de basisprincipes van de vrije markt en liberale economische structuren te laten vertegenwoordigen".

Publicaties van het ICC onthullen drie van haar belangrijke taken:

- het verlenen van verschillende diensten op internationaal nivo;
- het behartigen van de belangen van de bij haar aangesloten bedrijven naar zowel individuele staten en overheden en internationale politieke organisaties, als naar het middenklasse-publiek;
- om dit te bereiken probeert het ICC de soms tegenstrijdige belangen van haar leden in commissies nader tot elkaar te brengen, waardoor een gemeenschappelijk standpunt van het kapitalisme op politiek nivo wordt bewerkstelligd, terwijl de concurrentie op economies gebied wordt bevorderd.

De diensten van het ICC

Een van de belangrijkste bezigheden van het ICC is het intern oplossen van onderlinge conflicten tussen kapitalisten, voor zover dat mogelijk is, zonder daarbij terug te moeten vallen op staatsorganen. Het internationale Hof van Arbitrage houdt zich op die manier bezig met conflicten tussen bedrijven die zaken met elkaar doen. Ondersteunende organisaties van het ICC, het Conterfeiting Intelligence Bureau en het International Maritime Bureau zijn gevestigd in Londen en verrichten internatio-

naal onderzoek naar wat bekend staat als 'merkpiraterij' (b.v. een Taiwans bedrijf dat een elektronisch onderdeel ontwikkeld door Siemens copieert) en fraude in internationale zaken. (In het jaarverslag van '87 stond bijv.: "Dus konden Londense investeerders beschermd worden tegen het betalen van 1.7 miljoen dollar voor een scheepslading staal die niet bestond"). Alhoewel in sommige zaken uiteindelijk toch justitie er aan te pas moet komen, lijkt het op deze manier de wet in eigen handen nemen de beste garantie om de neus van de staat zoveel mogelijk uit de interne zaken van het bedrijfsleven te houden.

Andere taken worden vervuld door een groot aantal seminars dat het ICC verzorgd, voor de verdere training van managers. Twee van dergelijke seminars voor managers uit ontwikkelingslanden bijv. werden in '88 gehouden in Lusaka (Zambia) en Duitsland. Het ICC spreekt daarbij over "de noodzaak voor ontwikkelingslanden om een groter aantal managers te trainen die in staat zijn antwoorden te vinden op micro- en macro-economische problemen". In iets andere bewoordingen gesteld, betekent dat: het internationale kapitaal heeft behoefte aan lokale vertegenwoordigers van haar belangen in ontwikkelingslanden die er op toe zien dat hun 'macro-economische oplossingen voor problemen' op micro-economies nivo worden uitgevoerd.

"Fiat verwelkomt enthousiast het nieuwe klimaat waarin joint ventures mogelijk worden tussen westerse en russiese bedrijven, en vertrouwd erop dat er verdere voorstellen komen die deze vorm van samenwerking nog aantrekkelijker zullen maken voor investeerders" (Agnelli, president van Fiat)

Een ICC-seminair in Cologne in december '88 was ook al gericht op een opwindende onderwerp. Onder de titel 'Joint-ventures in de Sovjet-Unie' informeerden Duitse en Russische experts industriëlen over het wettelijk systeem, problemen rond grondstoffen, arbeidskracht, leveranciers etc. Een 'ICC/USSR' werkgroep, opgericht tijdens een bezoek van een ICC-delegatie aan Moskou in 1986 en aangevoerd door Klaus Kantzler (BASF), presenteerde een publicatie 'Handleiding voor joint ventures in de USSR'. Het ICC jaarverslag van 1988 zegt daarover: "De nieuwe publicatie verduidelijkt de vooruitzichten voor buitenlandse partners betreffende de zakelijke situatie op de Sovjet-markt, de uitvoering van veilige en winstgevendende investeringen en de overheveling van winsten. De studie toont Sovjet joint venture partners een manier om een solide basis te creëren voor expansie en economische, wetenschappelijke en technische samenwerking.". De brochure bestaat net zoals het seminar uit twee kanten: aan de ene kant informatie voor de westerse kapitalisten, aan de andere kant voorwaarden en eisen aan de Sovjet-partners'. Op een zelfde manier werd op het seminar gevraagd om

winstverhogende omstandigheden: "De Duitse spreker wijst zijn gehoor erop dat de continue veranderingen (...) ook bijdragen aan toenemende onzekerheden en dat vestigingsovereenkomsten die er al lagen in gevaar kwamen of waardeloos werden door nieuwe wetten. De overige juridische problemen zijn volgens de Duitsers zo groot en onoverzichtelijk, dat ze het alleen maar kunnen beschouwen als een gebied zonder wetgeving. Daar boven op komt dan nog een gebrek aan efficiënte en flexibele partners en leveranciers. De toevoer van grondstoffen, half-fabrikaten en energie was niet gegarandeerd en er was nauwelijks enige betrouwbare informatie en gegevens beschikbaar in het land".

De speciale ICC-commissie als plek voor strategische discussie en als spreekbuis van het kapitaal.

Het ICC ziet het blijkbaar als een belangrijke taak de belangen van het kapitaal te articuleren bij nationale en internationale instanties. Het heeft zich de rol toebedeeld de onverhulde eisen van het bedrijfsleven in hun pure vorm, dus zonder enig compromis t.a.v. het politieke en sociale machtsverhouding te declameren. Het ICC ziet zichzelf als kapitalistische lobby, in gevecht met andere lobbys, zoals vakbonden en boerenorganisaties, om de beïnvloeding van de politieke constellatie in specifieke situaties. Op internationaal nivo probeert het ICC boven alles invloed te krijgen op de VN, die -door de meerderheid die de 3e wereldlanden vormen in de Algemene Vergadering- niet altijd functioneert in het belang van de multinationals. Het ICC heeft kantoren bij de VN in New York en Geneve, en bezit de 'consultatieve status', dat het recht inhoudt als lobby in de VN op de belangen van haar leden de aandacht te vestigen.

Naast lobbyen verricht het ICC ook pr-activiteiten, publieke propaganda dus. Aan de media waar het ICC in dat geval van gebruik maakt, valt te zien dat ze hun boodschap primair tot bepaalde kringen richten; ze houden zich bezig met de ideologische oriëntatie van de bourgeoisie elite, degenen achter de grotere of kleinere schermen van de macht in het systeem. De belangrijkste schakels in die beïnvloeding zijn, zoals al is opgemerkt, de speciale commissies van het ICC. Met drie voorbeelden illustreren we hun manier van opereren:

Commissie internationale belastingen

De Europese Commissie en de OECD (club van 23 industriestaten) presenteerde in januari '88 een gezamenlijk ontwerp overeenkomst. Het akkoord was bedoeld om de internationale samenwerking van belastingdiensten te verbeteren en belastingontduiking tegen te gaan. De ICC-commissie bediscussieerde de voorgenoemde maatregel en agiteerde vervolgens in de pers en via meer directe kanalen tegen elke beperking van wat ze noemde 'toelaatbare belastingontwijking'. Ze slaagden erin via de nationale ICC-groepen de overheden

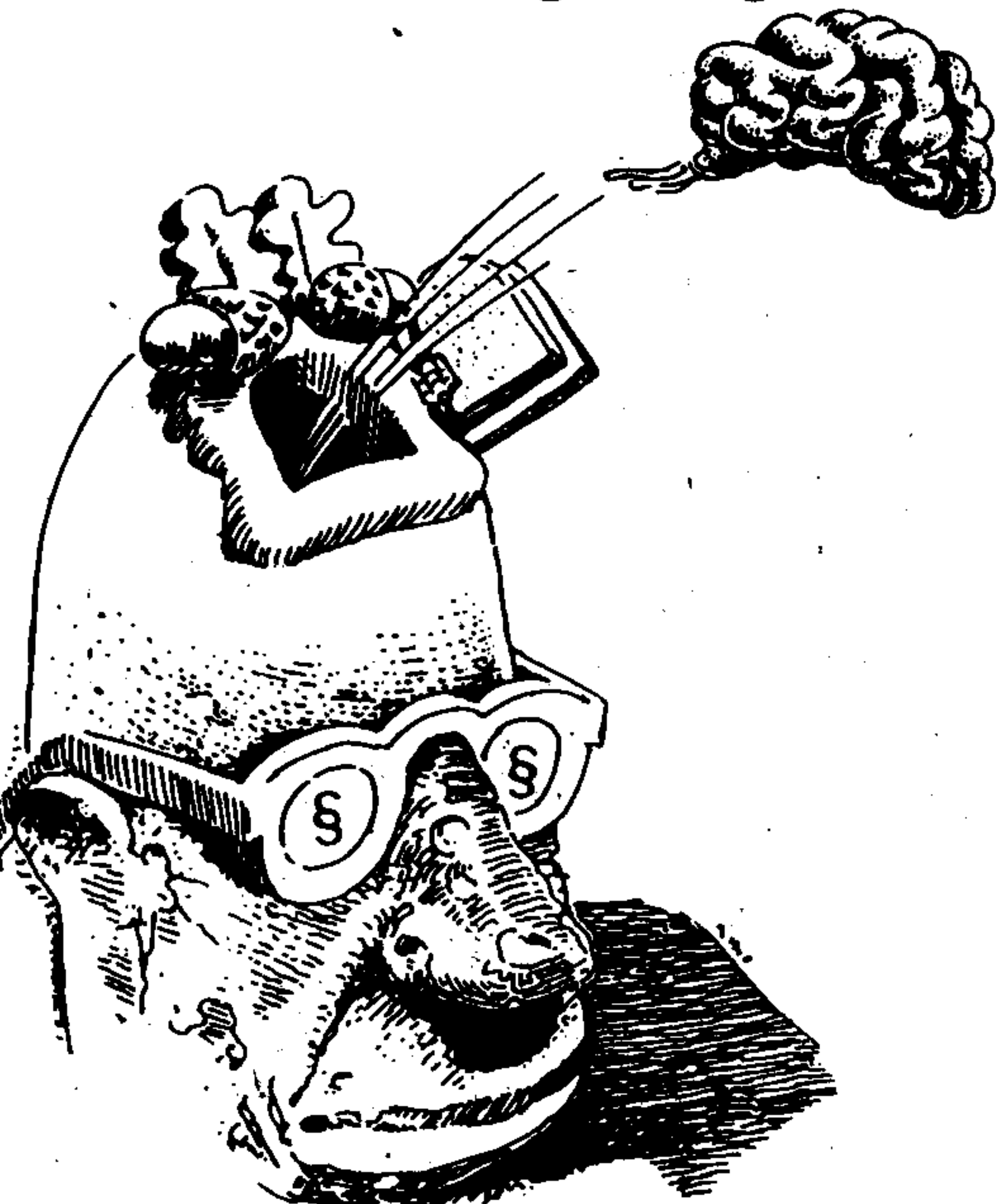
van Duitsland en Engeland zover te krijgen dat ze verklaarden de overeenkomst niet te zullen ondertekenen. Hetgeen er op neer komt, dat de maatregel van de baan was, en het ICC is er trots op dit bereikt te hebben; in de jaarlijkse ICC-rapporten worden dit soort zaken vermeldt onder het kopje 'Politieke invloed op alle nivo's'.

Commissie voor multinationale bedrijven en buitenlandse investeringen

Deze commissie is HET orgaan van het ICC dat de belangen van de multinationals behartigd. In '87 en '88 was het druk doende het VN-rapport over de activiteiten van multinationals te beïnvloeden. Uit het ICC-jaarverslag van '87 blijkt dat VN-officials in een eerste versie van het rapport een kritische houding innamen t.a.v. de bedrijven. Ze waren duidelijk bezorgd over de dominante rol die deze bedrijven spelen in de economie van vele landen, de rol van internationale banken en de milieuvernietiging. De ICC-commissie schreef een gepeperde reactie ter verdediging van de multinationals, waarin o.a. de volgende standpunten in voorkwamen:

- * Als de VN meende gedragsregels voor multinationals te moeten opstellen, dan alleen regels die ten doel hebben "een balans tussen algemeen erkende normen van goed ondernemerschap en een correcte behandeling van de multinationals door overheden te bewerkstelligen", m.a.w. de VN zou de multinationals hun winstmogelijkheden moeten garanderen en de overheden zouden zich moeten gedragen en dienstbaar zijn.
- * Als de VN internationale banken ter discussie wil stellen, zou het moeten beginnen met een discussie over oosteuropese banken
- * Het onderwerp 'handel in diensten door bedrijven' (zoals telecommunicatie, banken, verzekeringen) was sowieso te ingewikkeld voor de VN-officials omdat ze gegevens misten.

Dit alles werd verbonden met het subtiele dreigement dat iedereen die een spaak tussen multinationale wieden zou steken investeringen in ontwikkelingslanden op het spel zette en dus verantwoordelijk zou zijn voor armoede in die landen. Samen met de internationale werkgeversorganisatie

verdedigde het ICC haar standpunt zo sterk in de VN-commissies, dat ze in haar jaarverslag van '88 kon mededelen: "Het 4e rapport over multinationals in de wereldeconomie gepubliceerd door de VN beaamt volledig de positieve rol die multinationals en marktkrachten spelen in het reacteren van de groei in ontwikkelingslanden".

De commissie maakte zich ook zorgen over een VN-hoorzitting over multinationals in Zuid-afrika in 1989. De commissie legde daar een verklaring af waarin ze stelde: Multinationals doen een hoop om zwarten te ondersteunen; Ze hebben ook een groot aantal sociale programma's opgezet; Als ze zich zouden terugtrekken zou hun plaats ingenomen worden door minder humane Zuid-afrikaanse bedrijven; De Multinationals zouden dan niet langer in staat zijn bij de regering aan te dringen op hervormingen. De commissie reageerde op dezelfde manier toen ze hun grote bezorgdheid uitte -niet over Zuid-afrika, maar over conceptwetgeving voor sancties tegen Zuid-afrika in het Amerikaanse Congres. Het ICC maakte de Amerikanen duidelijk dat zelfs minimale pro forma sancties de Amerikaanse internationale handelspartners erg zou ontstemmen. Nu het onderwerp sancties en Zuid-afrika weer erg actueel is, bespeelt het ICC weer actief 'haar' kranten met series passende artikelen en standpunten. Een continu gedeelte van het werk van de commissie is het duidelijk maken aan ontwikkelingslanden onder welke voorwaarden de multinationals bereid zijn hen uit te buiten. Een speciale werkgroep, waarvan Herbert Mittendorf van de Duits-Zuid Amerikaanse Bank in Hamburg lid was, maakte er een studie van die door het ICC gepubliceerd werd. Klinkend als vriendelijke chanteurs, onthulden de witte heren wat het multinationale geluk in de weg stond: de juiste juridische condities ontbreken, zoals bescherming tegen nationalisatie en de mogelijkheid om de winsten naar de metropolen te sluizen, belastingen zijn te hoog en er zijn te weinig geschoolde arbeiders. En er was ook "een nieuw -en tragies- onderwerp dat in beschouwing moet worden genomen bij het beoordelen van het investeringsklimaat in een land. Geweld en terrorisme zijn een plaag geworden in een groot aantal geïndustrialiseerde en ontwikkelingslanden. Buitenlandse investeerders moeten zich daarom goed informeren over wat zij kunnen verwachten op het gebied van veiligheid en bescherming in elk potentieel gastland". De resultaten van deze studie werden vervolgens kenbaar gemaakt aan de publieke opinie in de vorm van een resolutie die op het ICC-jaarverslag congres van september 1988 in Istanbul werd aangenomen. Op de openingsvergadering van de conferentie, sprak Siemens-manager Hans-Gerd Neglein over dit onderwerp.

Commissie voor internationale handelspolitiek

Het werk van deze commissie is geconcentreerd op het beïnvloeden van de onderhandelingen over een nieuwe GATT-overeenkomst. Zo'n 100 staten zijn betrokken bij deze onderhandelingen die in 1986 begonnen in Uruguay, en bekend staat als de 'Urugaanse Ronde'. GATT-overeenkomsten bestaan sinds het einde van de jaren '40; zij regelen de omstandigheden voor de internationale handel, zoals douane-bepalingen, importrestricties etc. Tot nu toe ging dat vnl. over industriële producten. De Urugaanse Ronde zal daar naar verwachting nieuwe zaken aan toevoegen, aangezien op aandringen van de VS, de onderhandelingen nu ook gevoerd worden over:

- het afschaffen van protectionistische maatregelen en beperkingen in de landbouwsector;
 - vrije handel van diensten, zoals bankdiensten, verzekeringen, media, communicatietechnologie, toerisme.
 - wereldwijde bescherming van 'intellectueel eigendom', d.w.z. patentrecht.
- Deze twee laatste onderwerpen zijn van direct belang voor de banken en multinationals. 30% van de huidige wereldhandel bestaat uit diensten, en vooral de high-tech bedrijven hebben belang bij het exclusief profiteren van de technologieën die ze hebben ontwikkeld (denk daarbij bijv. aan patenten op genetisch gemanipuleerde zaden). Ontwikkelingslanden zien hier de gevaren van in en verzetten zich er tegen. De complicaties op het landbouw- en voedselfront leiden tot een verdere vertraging in het afronden van de onderhandelingen, wat voor 1990 was voorzien.

"Het 30e ICC Forum doet er goed aan de Urugaanse Ronde in haar agenda op te nemen. De resultaten van de onderhandelingen hebben een direct effect op de rol van GATT in de toekomst en de ontwikkeling van de internationale handel" (Arthur Dunkel, generaal-directeur GATT)

De speciale ICC-commissie heeft in dit geval de gezamenlijke standpunten geformuleerd van de betrokken ondernemingen en steeds druk uitgeoefend om tot snelle resultaten te komen. Ze deden dat op de hun kenmerkende wijze: sinds 1986 ontmoeten 'economische vertegenwoordigers' van het ICC ambassadeurs van een aantal betrokken landen elk jaar op een seminar in Geneve, waar de ICC-vertegenwoordigers de ambassadeurs proberen te overtuigen van het belang van 'vrije handel'. Deze ontmoetingen worden officieel omschreven als 'informeel en open'. Tegelijkertijd probeert de commissie haar opvattingen en concepten in de media van de bourgeoisie te ventileren (Welt, Neu Züricher Zeitung, Handelsblatt). De GATT-onderhandelingen worden ook besproken in het 'ICC/VN/GATT economies comitee' dateens per jaar bij elkaar komt en waar vertegenwoordigers van ICC, VN, OECD en GATT rustig kunnen bij praten. Aangezien het de bedoeling was de GATT-onderhandelingen in 1990 af te ronden, is het waarschijnlijk dat het ICC-forum in Hamburg ook gebruikt zal worden als propagandaplatform voor de ICC-eisen in deze kwestie.

HET SUKSES VAN EKSTREEM

-RECHTS IN NEDERLAND

HET TOLERANTE RACISTIESE KLIMAAT

Het volgende artikel hebben we -met toestemming - overgenomen uit Lekker Fris nr.9. De afgelopen Zwartes hebben we een aantal artikelen opgenomen over anti-fascistische strijd. We vinden het belangrijk dat daar de komende tijd een discussie over komt. De steeds sterkere opkomst van extreem-rechts in Europa maakt dat noodzakelijk. We vonden dit artikel een goede bijdrage aan deze discussie.

n.b. Lekker Fris is te krijgen via postbus 1610, Nijmegen.

DE GEMEENTERAADSVERKIEZINGEN HEBBEN DE CENTRUMDEMOKRATEN EN DE CENTRUMPARTIJ '86 VIJFTIEN ZETELS OPGELEVERD. JANMAAT WAS DAARVOOR AL IN DE TWEDE KAMER TERUGGEKEERD. DAARMEE BEHAALDE EXTREEM-RECHTS BETERE RESULTATEN DAN IN DE BEGINJAREN '80 TOEN DE VERKIEZING VAN JANMAAT EN ANDERE CENTRUMPARTIJLEDEN VOOR GROTE OPSCHUDDING EN BEROERING ZORGDE. HET HUIDIGE PROTEST TEGEN DEZE PARTIJEN IS LANG NIET ZO MASSAAL, ZO BLEEK UIT DE AKTIES ROND DE INSTALLATIE VAN DE CD EN CP '86-RAADSLEDEN OP 1 MEI. BERUSTING KAN ECHTER GEEN ANTWOORD ZIJN OP GROEIEND RECHTSEXTREMISME, VREEMDELINGENHAAT EN INTOLERANTIE.

Ogenschijnlijk is het succes van extreem-rechts verassend. Halverwege de jaren '80 leek de Centruumpartij zichzelf om zeep te hebben geholpen. Financieel gerommel, ruzies en interne machtsstrijd leken een vroegtijdig einde van dit verschijnsel te bespoedigen. Bovendien werd de CP in 1986 failliet verklaard. Het betekende echter allermindst de definitieve nekslag. Janmaat was als gevolg van een interne scheuring al in '84 uit de CP gezet. Hij zette zijn activiteiten voort in de Centrumdemokraten. Het restant van de CP ging door onder de naam CP'86.

RECHTSRADIKALISME

Bij nadere beschouwing blijkt dat dit soort partijtjes allermindst een tijdelijk fenomeen is in de Nederlandse politiek. Er heeft sinds de tweede wereldoorlog steeds een rechtsradikale stroming bestaan die getracht heeft electoraal succes te behalen. Tot de jaren '60 ging het vooral om pogingen uit het oude NSB-milieu. In de jaren '60 werd de Boerenpartij zo'n partij. Begonnen als protest van de zogenaamde 'vrije boeren' die zich tegen de toenmalige landbouwpolitiek en het Landbouwschap keerden, werd de partij al snel een vergaarbak van allerhande extreem-rechtse figuren. Het hoogtepunt bereikte de partij van boer Hendrik Koekoek in de jaren '66/'67. Bij de raadsverkiezingen van '66 behaalde men 8,8% van de stemmen. Een jaar later bij de Kamerverkiezingen was 4,7% van de stemmen genoeg voor zeven zetels. Leedvermaak en ontsteltenis waren de reacties. Koekoek, de anti-intellektueel, kreeg met z'n boerenslimheid de lachers makkelijk op z'n hand in een tijd dat de tv z'n intrede deed bij grote delen van de bevolking.

Kon er om Koekoek nog gelachen worden, bij Joop Glimmerveen, de centrale figuur van de Nederlandse Volksunie (NVU), was dit beslist niet het geval. De NVU werd in '71 opgericht en kwam vooral in de publiciteit in 1974 bij de gemeenteraadsverkiezingen. Glimmerveen was NVU-kandidaat in Den Haag. Zijn ondubbelzinnig racisme zorgde voor opschudding: Nederland blank en de buitenlanders dienden zwemmend naar hun land van oorsprong te zwemmen. Op een haar na werd hij gekozen. In '77 haalde de NVU bij de Tweede Kamerverkiezingen zo'n 30.000 stemmen, een halve zetel. Door deze successen werd Glimmerveen de onbetwiste leider van de NVU. De partij bleef evenwel klein. De aanhang bestond hoogstens uit een paar honderd leden.

Achteraf gezien heeft Glimmerveen in een aantal opzichten baanbrekend werk verricht voor extreem-rechts. De aanwezigheid van niet-blanken in de Nederlandse samenleving werd omgezet in het politieke thema 'Buitenlanders eruit' als oplossing van sociale problemen als woningnood, werkloosheid, kriminaliteit en meer. Wie denkt dat dit wat al te simpel is gesteld heeft natuurlijk helemaal gelijk. Maar

de aantrekkingskracht van deze slogan is er niet minder om geweest. Glimmerveen stelde het in een interview uit '74 zo: "Ik moet het voornamelijk hebben van mensen die niet nadenken. Dat is mijn publiek. Als de mensen gaan nadenken, ben ik verloren". De NVU werd aan het einde van de zeventiger jaren steeds openlijker neo-fascisties. Verheerlijking van Hitler en zijn Derde Rijk, het blanke superieure ras, en het volksnationalisme zijn daarin terugkerende thema's. Het is in dit opzicht de Centruumpartij geweest die begin jaren '80 voortbouwde op de ingeslagen weg van de vreemdelingenhaat. Men deed hetzelfde dan de NVU maar dan in bedektere en gematigdere termen, zonder nazi-rimram. Niet voor niets maakt men gebruik van de naam 'Centrum' als ver sluiering voor uitgesproken rechtse opvattingen. Meer dan de NVU beperkt de CP zich tot een one-issue partij. Desondanks bleef ook nu de actieve aanhang beperkt.

Anno 1990 bestaat er een rechts-radikale stroming in Nederland die uit tientallen minipartijtjes, groepen en organisaties bestaat en op tal van terreinen actief is. Het karakter van al deze groepjes loopt uiteen van 'gematigd' (de rechtervleugels van CDA en VVD) tot uitgesproken neo-fascisties, als bijvoorbeeld het Jongerenfront Nederland en het Aktiefrent Nationaal-Socialisten. Er bestaan tal van absurde groepjes met bizarre ideeën en opvattingen, die onderling weer verbonden zijn doordat dezelfde personen op meerdere terreinen actief zijn. In Nederland worden de ontwikkelingen binnen extreem-rechts bijgehouden door het Fascisme Onderzoekskollektief (FOK). Regelmatig bericht men daarover in het tijdschrift Afdruk dat zich richt op racisme en diskriminatie.

Overigens is extreem-rechts allesbehalve een Nederlands of west-europees verschijnsel. Wereldwijd komen dergelijke groepen voor. In 'The Radical Right', een in 1988 verschenen mondiaal overzicht, worden zo'n 3000 organisaties genoemd. Het enige netwerk dat op wereldschaal functioneert, is het World AntiCommunist League (WACL), een vergaarbak van allerlei rechtsradikalen dat haar hoofdkwartier in Zuid-Korea heeft. Ook uitgesproken fascistiese organisaties zijn erbij betrokken. Het roer is echter in handen van het 'nette' deel van de aanhang die in veel landen op warme belangstelling mag rekenen uit de hogere kringen. In Nederland is er ondermeer steun vanuit de OSL-stichtingen (Oud Strijders Legioen) en de rechtervleugels van CDA en VVD. CDA-Tweede Kamerleden als Mateman en Guathérie van Weezel bijvoorbeeld zijn bij deze organisatie betrokken. Het WACL is derhalve een rijke en invloedrijke klup van waaruit talloze lijnen naar andere extreem-rechtse groepen lopen.

In Nederland zijn, als gevolg van het verkiezingssucces, de CD en de CP'86 nu de blikvangers van extreem-rechts. Beide partijen bouwen voort op het stramien van de Centruumpartij waar ze allebei uit afkomstig zijn. Dat betekent dus vooral het anti-vreemdelingenstandpunt, dat er simpelweg op neerkomt dat ze teruggestuurd moeten worden, als oplossing van alle maatschappelijke kwalen. Vooral de CD tracht daarbij een keurig en fatsoenlijk imago op te bouwen. Desondanks bevinden deze partijen zich in organisatorische opzicht in bijzonder slechte staat.

Eigenlijk is er nauwelijks sprake van echte partijen. CP'86 en CD tellen samen nog geen 100 leden, een kader ontbreekt en contact met de achterban is er nauwelijks. Beide groepen kunnen zich niet in het openbaar vertonen en op het lidmaatschap berust nog steeds een maatschappelijk taboe. Alleen allerlei randfiguren zijn er lid van. Bovendien is er voortdurend sprake van interne schandalen en ruzies waardoor uiteindelijk niets van de grond komt. In feite zijn zowel CD als CP'86 maar ternauwernood in geslaagd aan de raadsverkiezingen mee te doen. Nu de Kieswet veranderd is, kunnen handtekeningen voor de noodzakelijke ondersteuningslijst niet meer geronseld worden onder valse voorwendselen. Hieraan hebben deze partijen zich altijd konsekwent schuldig gemaakt. Talloze beroepen en rechtszaken tegen deze kwalijke praktijken liepen steeds op niets uit. Een gezette handtekening was nu eenmaal gezet, luidde steeds het standpunt van de rechterlijke macht. Iedere partij die nu aan de verkiezingen wil meedoen, en niet vertegenwoordigd is, moet naast een kandidatenlijst ook een ondersteuningslijst inleveren waarvoor tien handtekeningen nodig zijn die te plekke moeten worden gezet. Hierdoor kon de CD in een flink aantal steden uiteindelijk niet meedoen, hoewel in deze steden wel de benodigde f500,- borg werd betaald. In Almere, Lelystad, Nijmegen, Arnhem, Eindhoven en Maastricht bleek dit het geval te zijn geweest.

Een ander kenmerk bij deze partijtjes is, ondanks het brave imago, het neo-nazi-element. In CP'86 en CD zijn volop neo-fascisten actief, waarvan een aantal nu zelfs in de raad verkozen is. De meest beruchte van dit stel is wel Stewart Mordaunt, die voor de CP'86 in de gemeenteraad van Den Haag zitting heeft. Hij is de oprichter en leider van het Jongeren Front Nederland, oorspronkelijk een afsplitsing van de NVU. Het JFN is een openlijke neo-nazistische jongerenorganisatie die vooral bekend werd door het verspreiden van racistiese pamfletten. Mordaunt, die daarvoor verschillende malen veroordeeld werd, is een goede vriend van Glimmerveen, die zijn NVU steeds kleiner ziet worden. JFN en NVU werken dan nu ook samen. Ook de bekende weduwe Rost van Tonningen wier pensioen indertijd op de tocht stond als gevolg van haar bruin NSB-verleden, is een bevriend persoon. Dat Mordaunt een overtuigd fascist is, blijkt eveneens uit z'n lidmaatschap van het internationale nazigezelschap Euro-ring. In een, ooit met de Haagse Post gehouden interview, laat hij weten dat ie reeds op z'n twaalfde nationaal-socialist was. Hitler hielp

tenslotte de werklozen aan voedsel en kleding. Uiteraard is hij een aanhanger van de revisionisme-theorie die stelt dat de dood van 6 miljoen joden tijdens WOII een leugen is. In extreem-rechtse kringen is dit een steeds terugkerend thema.

De minder bekende Richard van der Plas is in Purmerend voor de CD in de raad gekozen. Hij is lid van het Aktiefrent Nationaal-Socialisten (ANS), een klein groepje nazi's dat JFN te gematigd vindt en zich oriënteerd op de Duitse zusterorganisatie die berucht is vanwege haar terreurakties. Bij hem thuis, zo bleek na een politie-inval wegens grootschalige amfetaminhandel, hingen de hakenkruizen aan de muur. Verhuisdozen vol nazi-propagandawerd er weggesleept. Volgens Janmaat, die hiermee gekonfronteerd werd, zou Richard zich wat aan het oriënteren zijn.

Een andere CD'er die gekozen is, is Dr. W.J. Bruyn, een notoir racist die reeds lang in ultra-rechtse kringen bezig is. Hij is één van de weinigen die z'n racistiese denkbeelden op papier zet. Vorig jaar nog schreef hij nog een brochure getiteld 'Immigratiebeleid als landverraad'. Kernpunt van zijn denken is het rasverschil, vooral tussen blank en zwart. De blanken zijn superieur en de zwarten minderwaardig. Vanwege deze ongelijkheid moeten immigratie en gemengde huwelijken worden tegengegaan. Bruyn pleit dan ook voor gescheiden ontwikkeling en schreef een boek met de niet mis te verstane titel 'Recht op Apartheid'. Ook is hij de auteur van de CP-nota 'Nederland voor de Nederlanders' (1984) waarin gepleit wordt voor het recht op 'noodweer' dat Nederlanders ten opzichte van migranten zouden hebben. Ook mensen die pleiten voor minderheden-beleid zijn in zijn ogen landverraders. Bruyn is iemand die streeft naar akseptatie van zijn racisme in bredere kring en daar z'n best voor doet.

VERKLARINGEN

Nee, het is duidelijk dat het succes van CD en CP'86 niet verklaard kan worden uit het bestaan van een ultra-rechtse stroming en de activiteit van de partijtjes zelf. Maar ook andersoortige verklaringen die vooral na de gemeenteraadsverkiezingen in de media opdoken bevredigen niet echt. Allereerst is er natuurlijk het oude-wijken-verhaal. In de grote steden waar het grootste deel van de rechts-extreme aanhang zit, zijn de oude volksbuurten sterk verpauperd en hebben veel sociale problemen zich er maar opgestapeld. De, veelal in deze buurten wonende, 'buitenlanders' worden hiervan de zondebok, wat extreem-rechts vervolgens in haar propaganda probeert uit te buiten. Voor een aantal van deze buurten gaat dit wellicht op en geeft 't aan dat het integratieproces tussen oude en nieuwe bewoners echt volledig mislukt is. De oplossing van extreem-rechts blijft hoe dan ook getuigen van een gevaarlijk simplisme.

De 'oude-wijken' verklaren echter hooguit een steeds kleiner wordend deel van het verhaal. De aanhang van Janmaat en konsorten is, zo bleek uit de laatste verkiezingen, in toenemende mate in andere buurten te vinden. Betere buurten, waar geen migranten wonen die lastig zouden kunnen zijn. Er wordt dan ook gezegd dat de aanhang van CD en CP'86 een 'protest'-

stem heeft uitgebracht. Een stem tegen het gevoerde beleid of tegen juist niet aangepakte problemen of tegen het systeem. Het hoe en waarom blijft uiteindelijk allemaal vaag en onduidelijk. Ook de populariteit van het rechts-extremisme in andere (West)Europese landen, wordt aangevoerd, maar ook dit verklaart uiteindelijk niets over het waarom. Minister Kok van Financiën wees op het bezuinigingsbeleid. Mogelijk wijst hij onbedoeld op het mechanisme 'hoe minder geld, desto lager de moraal'. Hij mag wel oppassen niet zelf direkt medeverantwoordelijk te worden. Er wordt immers nog steeds bezuinigd.

De genoemde verklaringen blijven oppervlakkig en gaan voorbij aan het probleem racisme en het maatschappelijke klimaat waarin bepaalde racistiese opvattingen in zekere zin gemeengoed lijken te zijn geworden. In feite hebben de tachtiger jaren laten zien waarvoor de anti-fascisties beweging indertijd waarschuwde. Het platte racisme van extreem-rechts brengt een verschuiving teweeg bij gematigd rechts (CDA en VVD) op bepaalde terreinen. Het duidelijkst is dit bij het vluchtelingenbeleid. Ruim 95% van degenen die hier de vluchtelingenstatus wensen, wordt afgewezen. De manier waarop dit gebeurd is mensontwaardig. Ze worden als indringers beschouwd, economische vluchtelingen die erop uit zijn om te parasiteren en profiteren van 'onze' verworvenheden. Ze worden in opvangcentra en zelfs gevangenissen gestopt. Oud-Staatssecretaris Korte van Hemel (CDA) wijzigde zelfs de vreemdelingenwet om de schrikbarende opvang op Schiphol te laten voortbestaan. Dat vluchtelingen zelf als een belangrijk politiek probleem worden gezien, en niet het gevolg van de vluchtelingenproblematiek, blijkt ook uit de Schengen-akkoorden. waar nu al zo lang uitermate geheimzinnig over wordt gedaan. Het is het initiatief van de Benelux-landen met Frankrijk en Duitsland om vóór de rest van de EG een gemeenschappelijk beleid tot stand te brengen zodat de binnengrenzen dadelijk probleemloos open kunnen gaan. Een van die problemen zijn de asielzoekers. Uit de via Vluchtelingenwerk uitgelekte koceptovereenkomst blijkt dat voor deze mensen de visumplicht wordt uitgebreid. Een afwijzing van één van de vijf landen betekent in de toekomst een afwijzing van allen. Dit punt zou inmiddels al weer van de baan zijn als gevolg van de vele kritiek erop. Vervoersmaatschappijen worden in 't concept verantwoordelijk gesteld voor de controle op geldige papieren en kunnen, bij nalatigheid daarvoor een boete krijgen. Ook zo'n ander overleg, het Trevi-overleg van de ministers van Justitie houden zich met vluchtelingen bezig. Het pleit ondermeer voor verscherpte controles van mensen van buiten de EG op alle lucht- en zeehavens aan de buitengrenzen van Europa. Het is duidelijk dat er met deze maatregelen en opvang een klimaat geschapen wordt dat vluchteling-vijandig is en een duidelijke racistiese ondertoon heeft in de trant van minderwaardig gespuis dat niet anders verdiend dan als derde-rangs te worden behandeld, bot en autoritair. Het zijn ook niet alleen de vluchtelingen maar ook de migranten, de legalen, die het in toenemende mate voor de kiezen krijgen. Vooral het minderhedenbeleid moet het ontgelden. Minderheden zou-

den doodgeknuffeld zijn, weten zogenaamde deskundigen en politici te melden. Het is de omgekeerde wereld. In plaats van dat de verantwoordelijken toegeven dat het beleid gefaald heeft, omdat dergelijke veranderingsprocessen nu eenmaal niet van boven af te dwingen zijn, krijgt de migrant de schuld. Hij is immers werkloos, heeft taalachterstand (Nederlands), is laaggeschoold, bovendien crimineel en aan de drugs. Het roer moet om en eisen dienen gesteld te worden. Dezelfde behandeling als voor de langdurig werkloze. Zij worden tot de oorzaak in plaats van gevolg van sociale problemen. Hiermee is beslist niet

gezegd dat mensen geen verantwoordelijkheid voor hun eigen situatie dragen, maar mensen in de kwetsbare achterstandposities, onderaan in de maatschappelijke hiërarchie, waarin welig gediskrimineerd wordt, mag men

geen gebrek aan zelfactiviteit verwijten wanneer de middelen daartoe onbereikbaar zijn. Minderheden zien zich nu gedwongen 't beleid te verdedigen dat ze steeds bekritiseerd hebben. Het is in dit klimaat waarin latent en manifest racisme, dat de minderwaardigheid van de vreemdeling (de zwarte) predikt, blijft voortbestaan en zich zelfs verder kan ontwikkelen. Het lijkt er sterk op dat extreem-rechts juist hiervan geprofiteerd heeft. De anti-buitenlanderstemming zit meer wijdverspreid in de samenleving dan menigeneen in het tolerante Nederland durft toe te geven. Daarbij komt dat de naamsbekendheid van CD en CP'86 dusdanig groot is dat de achtergrond van deze partijtjes genoegzaam als bekend mag worden verondersteld. Er heeft zich een ultra-rechts kiezersvolk gevormd dat sinds de tweede wereldoorlog sterker vertegenwoordigd is als ooit.

Uit onderzoek dat het bureau Interview in 1984 deed naar de CP-aanhang bleek dat men gemiddeld onteyredener is over zaken als werken, wonen, inkomen en regeringsbeleid. Relatief veel CP-stemmers stemden daarvoor op de BP en DS'70 dat in de laatste jaren van haar bestaan een steeds rechtser koers ging varen. Ook toen bleek al dat slechts een deel van de aanhang van extreem rechts als

'slachtoffer' te betitelen is. Een ander deel heeft uitgesproken ultra-konservatieve opvattingen.

DOMINANTIE

Het succes van extreem-rechts kan niet los worden gezien van een maatschappelijk klimaat waarin racisme en diskriminatie prima gedijt. De algehele achterstandspositie die vrij-

wel voor elke etniese minderheid opgaat, is hiervan het gevolg, hoewel algeheel het politieke lef ontbreekt om dit toe te geven. Racisme wordt ontkennd, hoewel het structureel aanwezig is in de maatschappelijke verhoudingen op gebieden als werk, werkloosheid, inkomen, opleiding, gevangenisstraf enzovoort. Wanneer stemmen in de VVD het nederlands verplicht wil stellen voor migranten dan wordt daarmee gesuggereerd dat men dit blijkbaar niet vrijwillig doet en dwang noodzakelijk is. In werkelijkheid zijn er pas sinds een paar jaar financiële mogelijkheden hiervoor en zijn er wachtlijsten. Daarnaast is er een tekort aan goede leerplannen en lesmethodes voor het leren van het nederlands als tweede taal.

De positie van migranten is in vrijwel elk opzicht ondergeschikt aan die van de rest van de bevolking. Het resultaat van acht jaar CDA en VVD-koalitie is terug te vinden in extreem hoge werkloosheidscijfers, sanering van subsidies voor veel migrantenprojekten en voorstellen om kinderbijslag en vreemdelingenwet ten nadele van buitenlanders te veranderen. Er is daardoor een ander beeld van de minderheden ontstaan. Toen

premier Lubbers aan de vooravond van de laatste parlementsverkiezingen de migranten de schuld gaf van het mislukken van hun werkgelegenheidsbeleid, had hij publiekelijk aan de schandpaal genageld moeten worden. Het Landelijke Buro Racismebestrijding had hem voor de rechter moeten dagen wegens racistiese uitlatingen. Dat was tenminste een duidelijk gebaar geweest tegen deze zogeheten nieuwe realistische benadering van de minderheden.

WAT TE DOEN?

Ondanks deze aantrekkingskracht was de algehele teneur van de reacties op het verkiezingssucces van extreem-rechts er een van dat het allemaal niet overdreven moet worden. Het geeft aan dat er een zekere gewenning is opgetreden, een slecht uitgangspunt voor specifieke maatregelen die de voedingsbodem voor de vreemdelingenangst weg kunnen nemen. De bezie-ling in de hedendaagse politiek is echter ver te zoeken. Er zal van daaruit dus niets gebeuren. Gezien de opgang van de hierboven beschreven realistische benadering valt eerder te vrezen dat de neiging van gevestigd rechts om extreem-rechts de wind uit de zeilen te nemen, zich verder zal ontwikkelen. Migrantten zullen er dus in toenemende mate rekening mee moeten houden dat ze als schuldige zullen worden aangewezen voor allerlei problemen waar de parlementaire politiek geen oplossing voor heeft. De desinteresse voor de werkelijke problemen en de arrogantie van het eigen gelijk druipen eraf. Een ander gevaar bestaat uit de verdere ontwikkeling van racistiese partijtjes naar salonfähige organisa-

ties. Door de verkiezing van Janmaat hebben de Centrumdemokraten recht op subsidie voor een wetenschappelijk buro en een scholingsinstituut ter waarde van meer dan een ton. Het stelt hen in staat activiteiten te financieren, naar buiten te treden en het imago op te poetsen. Essentieel is dat voorkomen moet worden dat extreem-rechts zich in het openbaar durft te manifesteren. De angst voor tegenbetogingen zit er wat dat betreft goed in, en dat moet zo blijven. Hier ligt een taak voor een anti-racisme beweging, waarvan eigenlijk nauwelijks nog sprake is. Veel anti-fascisme groepen zijn verdwenen of niet meer actief. Een ander deel, dat van de meldpunten en de anti-diskriminatie buro's, zijn geïnstitutionaliseerd en geprofessionaliseerd. Het contact met de basis in de wijken lijkt deels te zijn verdwenen. Al met al een weinig rooskleurig beeld. Hopelijk kunnen de 1 mei-komitees die zich bij de installatie van de rechts-extreme raadsleden hebben gemanifesteerd zich verder ontwikkelen. De wisselende samenstelling van de verschillende stedelijke groepen van breed tot smal en het reagerende karakter van de akties doen echter vrezen dat we hier te maken hebben met een tijdelijke opleving. Hoewel deze akties vrijwel in alle steden gericht waren op brede ondersteuning, deden relatief maar weinig mensen mee, zeker wanneer dat vergeleken wordt met de beginjaren '80. Er is dan toch sprake van een zekere berusting en aanvaarding van het verschijnsel extreem-rechts in brede lagen van de bevolking.

Het bestrijden van racisme blijft natuurlijk noodzakelijk, hoewel er een duidelijk beeld van een werkbare strategie ontbreekt. Enerzijds is het belangrijk dat migrantten gelijke rechten krijgen waaronder het volledige stemrecht en dat racisme, georganiseerd of niet, en diskriminatie aangepakt worden. Het probleem hierbij is wel dat er gebruik wordt gemaakt van mechanismen die het huidige maatschappelijk systeem, zelf uitdrukking van een blank westerse kultuur, eerder versterkt dan verandert. De anti-racisten die, zoals in 'Afdruk' beweren dat dergelijke stappen noodzakelijk zijn voordat voorlichtings- en bewustwordingsprojekten zinvol kunnen zijn, hebben dan ook ongelijk. Van bovenaf gedikteerde gedragsnormen werken slechts voor de braven en daar zijn er gelukkig steeds minder van. Het is de van bovenaf-mentaliteit die zowiezo steeds minder blijkt te werken.

De normen die men in wetten tracht vast te leggen, kunnen alleen uit de moraliteit van mensen zelf voort komen, luidt een oude anarchistiese wijsheid. Integratie kun jeniet afdwingen. Het is de ervaring die recht kan doen aan de verscheiden-van kulturen die ons land inmiddels kent. Vooral op buurt- en wijknivo zou daaraan gewerkt dienen te worden. Waarschijnlijker lijkt dat 't eerst allemaal nog veel erger moet worden, de aanhang van CP'86 en CD zal verder moeten groeien, wil er werkelijk iets gebeuren. Dat is een triest vooruitzicht.

MANIFES

Shell uit Zuid-Afrika,

sancties nu !

Dat het afgelopen weekeinde in het kader stond van anti-apartheidsstrijd zal weinig mensen ontgaan zijn. Vrijdag 15 juni werd het hoofdkantoor van het 100 jaar zich over de ruggen van anderen verrijkende Shell geblokkeerd. De opkomst viel tegen, zo'n 500 lieden uit bekende kringen (waar was gematigd, met anti-apartheidsstrijd dwepend links). De sfeer was desondanks erg goed. 's Avonds werd er in Rijswijk een poging tot blokkeren van de toegangsweggetjes naar het landhuis waar Shell zijn receptie hield, gedaan. Zaterdag kwamen in A'dam zo'n slordige 15.000 bijelkaar om een glimp op te vangen van Nelson Mandela, terwijl in Den Haag 1000 mensen in een demonstratieve optocht de bloedig onderdrukte opstand in Soweto herdachten.

Graag hadden we in de Zwarte wat meer aandacht aan het verloop van dit weekeinde besteed. Helaas zijn de beloofde stukken verslagen en nabeschouwingen van het landelijk overleg shell uit zuid afrika sancties nu niet aangekomen (of nog niet geschreven?). Omdat ook wij vastzitten aan een deadline, maar het hele gebeuren niet helemaal stilzwijgend willen laten voorbij gaan, deze fotografiese beschouwing. Hopelijk in de allerlaatste Zwarte een evaluatie, alsnog...

TEGEN

ATIE

APARTHEID

GRAPO/ PCE(r)

Al sinds 30 november 1989 zijn de GRAPO- en PCE(r)-gevangenen en een libertair in hongerstaking (HS) voor hersamenvoeging van de politieke gevangenen onder menswaardige bajesomstandigheden. Zelfs nu, na bijna 7 maanden, gaat de HS nog steeds door. Er is veel gebeurd tijdens deze HS. In de bajessen werden omstandigheden nog meer verscherpt, werden gevangenen heen en weer getransporteerd van bajes naar ziekenhuis, werd er dwangvoeding toegepast, waren er artsen die weigerden dwangvoeding toe te passen en het bestempelden als folter en is Jose Manuel Sevillano, GRAPO-lid, in een ziekenhuis in Madrid vermoord. Buiten hield de Spaanse burgerlijke media in eerste instantie een stilzwijgen op over de HS, laat staan te berichten over de achtergronden van de HS, de GRAPO en de PCE(r). Dit stilzwijgen werd pas doorbroken na aanslagen van de GRAPO en vele ander solidariteits-acties. Echter de berichtgeving bleef zeer beperkt, en

pas na de moord op Sevillano werd er geschreven over de bajesomstandigheden van de politieke gevangenen.

In de Zwarte (en andere bladen) is er al het één en ander geschreven over deze HS, echter over de aanleiding van de HS en de achtergronden van de GRAPO en de PCE(r) is nog erg weinig geschreven. Daarom nu een aanzet tot meer informatie over de GRAPO, de PCE(r), de aanleiding voor de HS én verklaringen van de GRAPO en PCE(r) tijdens deze HS.

Ontstaan van de PCE(r)

PCE(r) staat voor Partido Comunista de Espagne reconstituido, en betekent de heropgerichte kommunistische partij van Spanje.

Voor het ontstaan van de PCE(r) werd in 1968 in Frankrijk de OMLE (Organizacion de Marxistas-Leninistas de Espagne) opgericht. Inhoudelijk oriënteerde OMLE zich aan de anti-imperialistische strijd en bestreed konsekwent de re-

visionistische linie van Carrillo's PCE. De OMLE was een verbond van verschillende ML-groepen uit heel Spanje. Op de vijfde algemene vergadering werd voor het eerst over de noodzakelijkheid respectievelijk de juistheid tot heroprichting van een revolutionaire kommunistische partij gediskussieerd.

Vier jaar later, in juni 1975, werd het eerste kongres van de PCE(r) gehouden. De nieuwe gevestigde kommunistische partij wilde de traditie van het arbeidersverzet in Spanje uitbreiden en zich aan de revolutionaire, marxisties-leninistische met de arbeidersklasse verbonden politiek oriënteren. De partij definieerde zich als opvolger van de eerste, door Jose Dias opgerichte, kommunistische partij van Spanje.

Om de mogelijkheid te hebben de versterkte repressie van de kapitalistische staat met iets adequaats tegemoet te treden, werd besloten een gewapende organisatie te vormen. Het primaire arbeidsveld zag men voor al daarin, de partij door middel van intensieve arbeid bij de brede massa's vooral bij het fabrieksproletariaat, ingang te doen vinden en de juiste lijn te ontwikkelen. Konkreet had men de bedoeling de bewuste delen van de arbeiders te scholen en te organiseren.

Organisatorisch werd de PCE(r) in een centraal comité gestructureerd, als uitvoerende commissie met een algemeen sekretaris en vijf vertegenwoordigersters voor politiek, propaganda, organisatie, technische sekties en anti-facistiese organisaties. Daarnaast ontstond separaat een militaire commissie.

Op het tweede kongres van de partij in juli 1977, definieerde de PCE(r) haar konsept als volgt: onverzoenlijke aanvallen tegen de centrale vijand, de oligarchie en zijn staat; demaskering van de verraderlijke sociaal-fascisten (bedoeld wordt de revisio-nistische, eurokommunistiese PCE); maximale isolering van

Angehörige besetzten das Informationsbüro des Europaparlaments in Bonn

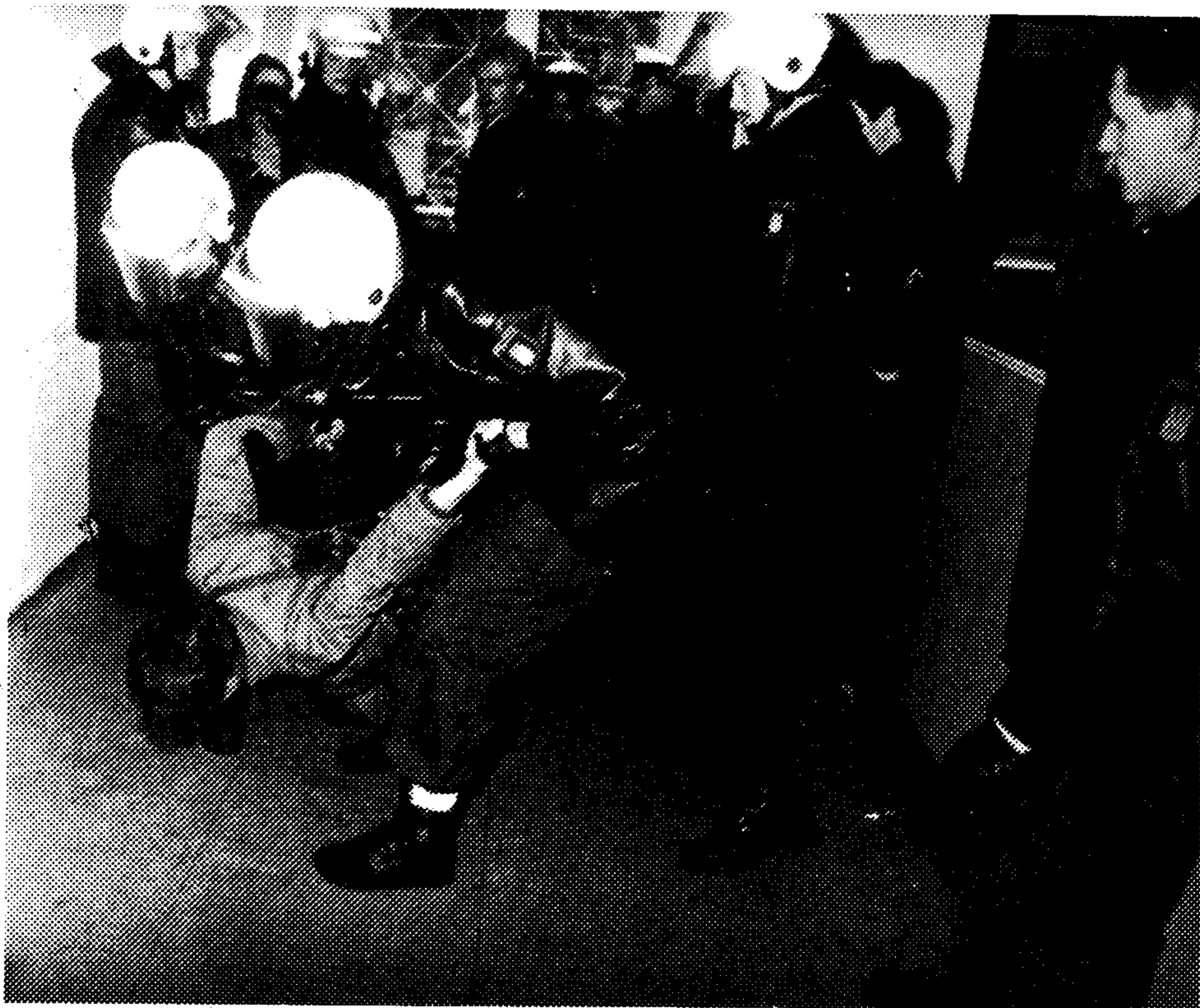
de "linkse" bourgeoisie, evenals de bemoeienis van de boeren, volksgroepen van de verschillende nationaliteiten, de kleine industrie en de progressieve studenten en intellectuelen in de konsekwente en georganiseerde strijd te betrekken.

De strijd voor echte vrijheid en socialisme kan noch met syndikalistische, noch met parlementaire middelen gevoerd worden. Beide middelen zijn onder volledige controle van de kapitalistische staat. Om nu de strijd van arbeiders en volksgroepen te bespoedigen moeten andere vormen en organisaties ontwikkeld worden. Een centrale faktor is het actieve verzet tegen de economische en politieke maatregelen van het regime. Dit verzet vindt in de gewapende strijd van de volksguerilla zijn centrale steun, en de volksguerilla op zijn beurt ontstaat uit dit brede anti-kapitalistische volksverzet. Om deze politiek in praktijk om te zetten werd besloten het contact tussen de partij en andere arbeidersorganisaties enerzijds en anderzijds de verschillende democratische organisaties van het volk te verstevigen en te intensiveren.

Voorwaarde voor het werk van een revolutionaire, kommunistische partij is de opbouw van een klandestien apparaat, waar van de perfektionering op het tweede kongres werd besloten.

Ontstaan van de GRAPO

Op het eerste kongres van de PCE(r) vormde zich o.a. de militaire kommissie met de taak een gewapende organisatie op te bouwen, die in staat is zich efficiënt tegenover de repressie van de kapitalistische staat op te stellen. Uit deze militaire kommissie ontstond in de loop der tijden een gewapende organisatie die over een autonoom leidingsorgaan beschikt. De naam GRAPO vindt zijn oorsprong in de eerste oktober van 1975, toen de GRAPO in haar eerste grote militaire actie vier smerissen in Madrid doodschoot. GRAPO staat voor Grupos de Resistencia Antifascista Primero de Octubre, wat antifascistische verzetsgroepen van de eerste oktober betekent. Het was het antwoord op de eksekutie van drie kameraden uit de FRAP (Frente Revolucionario Antifascista = antifascisties revolutionair front) en twee kameraden uit de ETA Euskadi ta Askatasuna = Baskenland en vrijheid) door fascistiese beulen. Organisatorisch is de GRAPO gestructureerd in verschillende zelfstandige gewapende cellen, die volledig onafhankelijk van elkaar opereren. De kontakten zowel met de

Tijdens de bezetting van het spaanse konsulaat in Hamburg op 8-2.

partij als tussen de verschillende cellen lopen via het verbindingskomité, dat de plaats van de militaire kommissie ingenomen heeft. De revolutionaire militaire praktijk is het antwoord op de verscherpte repressie van de staat en doelt vooral op de belangen en het eigendom van de monopoliekapitalisten, op de instellingen van de staat en zijn handlangers.

De akties van de GRAPO worden zolang voortgezet tot het volgende minimale vijf-punten programma bereikt wordt:

1. totale amnestie en afschaffing van de repressiewetten
2. zuivering van de fascistiese elementen uit justitionele politionele en andere instellingen van de staat
3. politieke en vakbondsvrijheid zonder enige beperking en; verbetering van de levensvoorwaarden van het volk; het recht op zelfbeschikking van de verschillende nationaliteiten
4. geen (of uit-) intrede in de NATO; ontmanteling van de US-bases
5. ontbinding van het huidige parlement en uitschrijving van vrije verkiezingen; samenstelling van een werkelijk democratische wet.

De hongerstaking

Op 21 augustus 1989 beginnen twee GRAPO- en PCE(r)-gevangenen en in de gevangenis van Almeria een hongerstaking. Iedere week zouden zich twee andere politieke gevangenen aansluiten bij de HS. De HS was gericht tegen de gedwongen overplaatsingen, verspreid over 20 bajessen, tegen de gebrekkige

mediese voorzieningen, tegen de afranselingen door de cipiers en tegen het beperken van de kontakten met buiten. Na nog geen twee weken wordt er al dwangvoeding toegepast op de eerste twee hongerstakers. De trapsgewijze uitbreiding van de HS wordt, als reactie op de toepassing van dwangvoeding, losgelaten en versneld uitgebreid. Op 22 september 1989 zijn er 25 GRAPO- en PCE(r)-gevangenen in HS, waarvan twee zich in levensgevaar bevinden. Eén week nadat de centrale direktie van het gevangeniswezen een gedeelte van de eisen heeft ingewilligd (o.a. samenvoeging), beëindigen op 28 september 30 gevangenen hun HS.

Twee maanden later, half november 1989, draait de PSOE-regering (sociaal-demokraten) de gedane toezeggingen weer terug, en worden de politieke gevangenen weer verspreid over en geïsoleerd in de bajessen. Op 30 november 1989 gingen de GRAPO- en PCE(r)-gevangenen opnieuw in HS met dezelfde eisen als bij de HS in augustus.

Hieronder het grootste gedeelte uit de HS-verklaring van de GRAPO- en PCE(r)-gevangenen van 30 november 1989.

"Wij strijden tegen de poging van de sociaal-fascistiese PSOE-regering de politieke gevangenen, in het bijzonder onze kameraden die begin november over meer dan 20 bajessen verspreid zijn, te vernietigen. Deze kameraden werden geslagen vernederd, gefolterd en zelfs met levensmiddelen vergiftigd eksakt zoals de bewakers in Almeria van de zomer al dreig-

den. Bij alle kameraden werd de korrespondentie geopend en bezoek door interventies van de bewakers gestoord. Al deze gevangenen zijn 24 uur in hun cel geïsoleerd, zonder enige mogelijkheid met andere gevangenen te communiceren of andere gevangenen te zien.... In 1987, toen de PSOE-regering met deze nieuwe repressieve politiek begon en de gevangenenkollektieven uit elkaar scheurde, werd de door de UCD-regering (christen-demokraten) in 1981 in het bijzijn van het Rode Kruis getekende overeenkomst die de samenvoeging en een kollektief leven garandeerden, gebroken. De toenmalige toezeggingen hebben we door harde hongerstakingen bevochten, in het verloop waarvan onze kameraad Juan Jose Crespo Galende gestorven is.

Met de overgenomen fascistiese methoden en vormen wil de PSOE-regering diegenen straffen die in de bajas verzet plegen en daarmee uiteindelijk ook de gehele revolutionaire beweging, en onszelf, de politieke gevangenen: hun gijzelaars. Op dezelfde wijze waarop deze bonzenregering aan het volk het einde van de crisis en de ellende belooft om dan twee dagen na de verkiezingen brutaal over 'de buikriem aanhalen' te spreken, negeren ze cynisch de afspraak volgens welke de gevangenen in Almeria onder menswaardige omstandigheden samengevoegd zouden worden, toezeggingen die ze na een maand HS gedaan hebben.

Na drie jaren van strijd, verzet, verloochening van niet nagekomen toezeggingen door de regering, en tegen de achtergrond van de nieuwe vernietigingsvoorwaarden, zijn er geen halve oplossingen meer mogelijk. Het uur van de strijd voor samenvoeging is aangebroken. Tegen deze vernietigings- en liquidatiepolitiek tegenover de politieke gevangenen op basis van folter en het stukslaan van gevangenenkollektieven, blijft voor ons slechts één weg open: de onbeperkte samenvoeging van allen onder menswaardige balesomstandigheden."

Op 18 december wordt een politiebeul in Barcelona geëxecuteerd,

In de Spaanse pers wordt gezwegen over de HS. Dit stilzwijgen wordt pas doorbroken als de GRAPO op 13 december een majoor uit het Spaanse leger in Madrid, en op 15 december een officier in Valencia neerschieten.

Uit de verklaring van de GRAPO na deze aanslagen:

"De politieke gevangenen worden niet alleen geïsoleerd in betonnen cellen, maar ook nog eens één voor één uit elkaar

geplaatst naar de verschillende speciale Spaanse staatsgevangenissen. Dit alles met goedkeuring en met medeweten van de massamedia en van de partijen, die deel uitmaken van het regime. Deze medeplichtigheid heeft een muur van zwijgen opgetrokken rondom de uitroeiingspolitiek die de regering tegen de gevangenen van de PCE(r) en de GRAPO voert. (...) Onze organisatie kan niet lijdzaam toezien hoe een waarlijk terroristies beleid ten uitvoer wordt gebracht en heeft daarom besloten haar gewapende activiteiten op te voeren tot ze stoppen met het martelen, het uit elkaar plaatsen en het isoleren van de politieke gevangenen. De bonzen van de fascistiese strijdmacht Juan Marco Arnau en Ramon Santedoro Vicente zijn de eerste doelwitten van onze gewapende strijdgroepen geworden.

Op 18 december 1989 wordt een politiebeul in Barcelona geëxecuteerd, en op 28 december worden er in Gijon nog eens twee huurlingen van de Guardia Civil (een op militaire leest geschoeid politiekorps) geëxecuteerd. In de verklaring van het Centraal Kommando van de GRAPO van 30 december wordt het belang van deze executies beschreven:

"Wat ons betreft hebben wij met de eerste akties geprobeerd de plannen van de regering te beteugelen, haar terroristische politiek te verwerpen en de stilte te doorbreken die door het Ministerie van Binnenlandse Zaken is opgelegd. Want ze willen niet alleen met de gevangenen afrekenen, maar ze willen dit ook nog in het grootste geheim doen. Als antwoord begon de PSOE op cyniese toon te praten over het wereldvreemde en duistere van onze doelstellingen, hetgeen logischerwijze resulteert in de ongestrafté moord op patriotten en revolutairen, omdat het heldere en evidente het hunne is en blijft; de doodstrijd waaraan ze miljoenen arbeiders onderwerpen, die een armoedig bestaan leiden, heen en weer geslingerd tussen diepe armoede en werkloosheid, de dagelijkse dood van tientallen mijnwerkers en andere arbeiders, vermoord, omdat ze verstoken zijn van veilige arbeidsomstandigheden, de vernietiging van de politieke gevangenen....."

Indezelfde verklaring wordt nog eens ingegaan op de redenen voor de HS:

"Waarom deze hongerstaking? Waarom zo'n verbeterheid? Het antwoord is heel eenvoudig. De PSOE-regering, die niets anders is als de politieke vleugel van de GAL (ekstreem-rechtse doodseskader, bestaat uit

o.a. smerissen en militairen), heeft vastberaden de smerige rol van scherp rechter op zich genomen met de bedoeling om de politieke gevangenen als het ware in het niets te doen oplossen.

Ze wil dat de politieke gevangenen berouw tonen, dat ze afstand doen van hun denkbeelden van hun revolutionaire moreel, zodat een einde wordt gemaakt aan de voorbeeldfunctie van hun verzet. Dit alles, wat Franco en de fascisten van de oude stempel ook al probeerden vindt nu zijn continuïteit in deze nieuwe fascisten, die nu Gonzalez, Mugica, Corcuera enz. heten."

Ook de PCE(r) geeft in december 1989 nog een verklaring uit:

"Wij kunnen de repressieve maatregelen ten aanzien van de hongerstakingende gevangenen niet los zien van de maatregelen, die ze eerder hebben aangekondigd op sociaal-ekonomische terreinen (belastingverhoging, bezuinigen op de sociale uitgaven) of van het opblaaien van de smerige oorlog met de aanslag op de parlementariër van Herri Batasuna. Daar hebben ze stemmen voor nodig, om door te gaan en om hun misdadige politiek van uiting te versterken.

Daaraan moet een halt worden toegeroepen. Onze partij roept alle arbeiders, echte democraten en alle onafhankelijke organisaties op om hun krachten te bundelen tegen het repressieve beest en de gevangenen in hun strijd te steunen. Laten we steunkomités oprichten, die hen ondersteunen in de verwezenlijking van hun doelen en laten we andere georganiseerde en strijdbare initiatieven nemen, op elk nivo, van ontmaskering en politieke mobilisaties tot radikale en gewapende akties.

De aktie van de gevangenen gaat ons allemaal aan; de regering en de peilers van de kapitalistische staat moeten weten dat wij niet zullen zwijgen en dat wij ook niet zullen toestaan, dat ze met de gevangenen maar doen wat ze willen."

**Grupos de Resistencia Antifascista
1º de Octubre (GRAPO)**

EL SALVADOR

REAKTIES OP DE ONDERHANDELINGEN

Van 15 tot 21 mei vonden in de Venezolaanse hoofdstad Caracas de eerste onderhandelingen plaats tussen het FMLN en de regering van El Salvador, onder voorzitterschap van de vertegenwoordiger van de Verenigde Naties Alvaro de Soto (zie ook Zwarte 154).

In een reactie op de onderhandelingen verklaarde het FMLN dat als er in El Salvador een akkoord gesloten zal worden tussen de guerilla en de regering er een andere situatie zal ontstaan dan in Colombia, waar voormalige guerrilla-leiders vermoord werden na het neerleggen van de wapens. "Het probleem in Colombia ligt iets anders" verzekert comandante Jorge Melendez, "want daar waren geen afspraken gemaakt voor de rebellenlegers, maar voor de maatschappij in de onderhandelingen met de regering". Volgens hem zal in El Salvador niet hetzelfde kunnen gebeuren als in Colombia, omdat in El Salvador al tien jaar een burgeroorlog woedt en er een bewapende linkse macht is en er een consensus bestaat tussen de politieke machten, om tot politieke vernieuwing in het land te komen. Een ander belangrijk verschil met de situatie in Colombia is dat El Salvador geen extreemrechtse paramilitaire groepen kent die verbonden zijn met de narcoticamaffia. In El Salvador zijn er wel extreemrechtse doodseskaders actief, die voor duizenden moorden verantwoordelijk zijn, vooral in de laatste tien jaar, toen er sinds het uitbreken van de oorlog meer dan 60.000 doden zijn gevallen. Recentelijk zei president Cristiani dat de hervormingen die in gang zijn gezet als onderdeel van het onderhandelingsproces met het FMLN, garanties zullen bevatten voor diegenen die de wapens neerleggen. Maar hij merkte op dat hij niet voor 100% de zekerheid kan garanderen dat er geen gerechtelijke vervolgingen zullen komen.

Chavaz Mena, leider van de christendemocratische PDC, zei dat zich nu een historische mogelijkheid voor doet om tot een demilitarisering van de Salvadoraanse maatschappij te komen. Volgens berichten over de onderhandelingen in Caracas zou het regeringsleger worden ingekrompen tot een vijfde van haar huidige sterkte. Ook Calderon Sol, leider van de ARENA-partij, verklaarde dat zijn partij van mening is dat de macht van het regeringsleger in het "nieuwe El Salvador" moet worden teruggebracht.

Leiders van diverse vakbonden en van een vijftal politieke oppositiepartijen vinden het noodzakelijk dat de president van de republiek (Cristiani) direkt deelneemt aan de onderhandelingen met het FMLN. Volgens hen getuigt direkte deelname

van Cristiani aan de onderhandelingen van het werkelijk serieus nemen van het vredesproces.

Het standpunt van diverse vakbonden en van de politieke partijen werd verwoord in een open brief aan de regering van El Salvador.

Algemeen kommandant Handal van het FMLN maakte bekend dat aan de regering is voorgesteld om in de volgende onderhandelingsronde ook de politieke en sociale organisaties van El Salvador direkt te laten deelnemen. Hij zei dat de aanwezigheid van die organisaties noodzakelijk is om "een werkelijke consensus van de Salvadoraanse samenleving te vertegenwoordigen".

DE AMERIKAANSE STEUN AAN EL SALVADOR

De discussies over de (militaire) steun van de Verenigde Staten aan El Salvador-blijven doorgaan. De republikein Howard Berman legde een verklaring af in het Amerikaanse Congres bij de presentatie van een rapport over de wijze waarop het salvadoraanse leger omgaat met de mensenrechten. "Toen wij betrokken raakten bij El Salvador gokten we erop dat we het salvadoraanse leger zouden kunnen hervormen", zo zei hij. "Dit rapport maakt duidelijk, op een tragische wijze, dat deze gok mislukt is".

Het genoemde rapport "Barrieres naar hervormingen, een profiel van de salvadoraanse militaire leiders" laat overtuigend zien dat schendingen van de mensenrechten worden uitgevoerd onder kommando van 14 van de 15 hoogste legerofficieren van EL Salvador. Enkele citaten uit het rapport:

"Na tien jaar wordt het tijd dat we

toegeven dat we niet in staat zijn geweest om respect af te dwingen voor basisdemocratische waarden of de erkenning van de wet binnen het salvadoraanse leger. Een voorname onderliggende rechtvaardiging voor Amerikaanse ondersteuning aan de militairen in een land als El Salvador is het idee van professionalisering. Als we daartoe niet in staat blijken te zijn dan zullen we de steun in heroverweging moeten nemen ...";

"... er bestaat een wijdverspreide corruptie binnen het salvadoraanse leger. Veel officieren hebben kennis van elkaars bedenkelijke zakelijke transakties. VS-vertegenwoordigers hebben voor de samenstelling van dit rapport aan het licht gebracht dat 15% van het aantal manschappen van het salvadoraanse leger bestaat uit "spooksoldaten". De salarissen die voor deze spooksoldaten worden uitbetaald verdwijnen in de zakken van de legerkommandanten ...";

".. dit zijn nogal schokkende ontdekkingen. De topkommandanten van het salvadoraanse leger hebben geen enkele controle over schendingen van de mensenrechten. Tien jaar en honderden miljoenen dollars aan Amerikaanse steun hebben geen enkel effect gehad ...";

Uit het rapport blijkt ook de rol van salvadoraanse militaire leiders bij de moord op de zes Jezuiten in november 1989. Het rapport belicht de carrière van 15 hoge officieren die nu het opperkommando van het leger in handen hebben en geeft een gedocumenteerde opsomming van schendingen van de mensenrechten door het leger onder het kommando van deze 15 hoge officieren, gedurende de laatste tien jaar (d.w.z. vanaf het begin van het uitbreken van de burgeroor-

log). Het is voor het eerst dat een dergelijk rapport binnen de V.S. verschijnt. Het rapport is opgesteld op basis van informatie van de regering van El Salvador en het Amerikaanse Ministerie van Defensie, terwijl het gedeelte over de schendingen van de mensenrechten is opgesteld op basis van informatie van gerespecteerde en ervaren mensenrechtencommissies, die actief zijn in El Salvador. Voornaamste konklusie van het rapport is dat bijna de hele salvadoraanse leger top zich schuldig heeft gemaakt aan ernstige schendingen van de mensenrechten.

DE VERZETSRADIOZENDERS VAN EL SALVADOR

De strijd in El Salvador wordt al jaren ondersteund door twee belangrijke radiozenders van het verzet: Radio Venceremos en Radio Farabundo Marti. Deze zenders spelen een belangrijke rol in het doorgeven van berichten, het informeren van de bevolking en het oproepen tot actieve deelname aan de strijd in het land. De vertegenwoordiger van Radio Venceremos in de V.S., Luis Peralta, gaf ten tijde van de onderhandelingen in Caracas de volgende verklaring uit:

"Als gevolg van haar politieke zwakte, waardoor zij de standpunten van het FMLN binnen El Salvador niet bekend wil maken na de akkoorden van Geneve en vooral rond de onderhandelingen in Caracas tussen de regering en het FMLN, heeft de salvadoraanse regering de elektronische storing van Radio Venceremos en Radio Farabundo Marti in belangrijke mate opgevoerd. De regering is op zoek naar stilte en politieke winst terwijl het leger ons uitroeit. Deze activiteiten veroorzaken slechts een vertraging bij het zoeken van mogelijkheden naar een staakt-het-vuren, omdat zij voorbijgaan aan onze democratische vrijheden en het nationale debat blokkeren dat zo essentieel is voor een politieke oplossing en het bereiken van vrede in ons land."

Hij vervolgde zijn verklaring met een oproep tot ondersteuning: "Wij doen een beroep op alle democratische krachten, op de internationale communicatiemedia, op arbeiders en op de solidariteitsbewegingen om krachtig te protesteren tegen deze hernieuwde pogingen van de kant van de salvadoraanse regering om ons het zwijgen op te leggen. Telefoon of stuur een fax naar het salvadoraanse ministerie van Binnenlandse Zaken, waarin hen gevraagd wordt te stoppen met het storen van onze radiosignalen. Om het recht van het salvadoraanse volk op informatie te respecteren en hen in de gelegenheid te stellen de verschillende perspectieven over de situatie in het land te leren kennen."

De minister van Binnenlandse Zaken is Kolonel Martinez Varela. Het telefoonnummer is 011-503 22 31 22 en het faxnummer 011 - 503 71 29 47. (Stuur een kopie van eventuele fax-

berichten naar FMLN-Info, Papenhulst 26, 5211 LC in Den Bosch, zij zorgen er dan voor dat het terechtkomt bij het internationale meldpunt van deze ondersteuningsactie.)

INTERIM-RAPPORT NAAR DE MOORD OP DE JEZUITEN

Kort na de moord op 16 nov '89 op 6 Jezuiten en 2 vrouwen aan de Universiteit van Centraal-Amerika in El Salvador, werd in de VS een uit 19 personen bestaande onderzoeksmissie samengesteld op initiatief van de Demokratiese Partij. Na 5 maanden onderzoek en het vergaren van feiten, talloze ontmoetingen met salvadoraanse en Amerikaanse functionarissen heeft de commissie onlangs een interim-rapport uitgebracht.

De voornaamste bevindingen van de onderzoeksmissie tot nu toe zijn:

1. de moorden op de Jezuiten brengen problemen binnen het salvadoraanse leger aan het licht, die veel verder reiken dan acties van een bepaalde eenheid in een bepaalde nacht. De moord op de Jezuiten vond plaats vanuit een houding van verdenking en woede jegens activistische elementen binnen de kerk, een houding die wijdverspreid is binnen het salvadoraanse leger en andere delen van de salvadoraanse samenleving. Belangrijke hervormingen binnen het leger zijn nodig om herhalingen van dergelijke misdaden te voorkomen, om de militaire druk op het rechtssysteem te verlichten en de salvadoraanse democratie te versterken..
2. Het vroege stadium van het begin van het onderzoek werd gekarakteriseerd

DE GEZAMENLIJKE VERKLARING

In de vorige Zwarte werden al een aantal fragmenten uit de officiële persverklaring van het FMLN, de regering van El Salvador en de Verenigde Naties aangehaald. Hier volgt de verklaring:

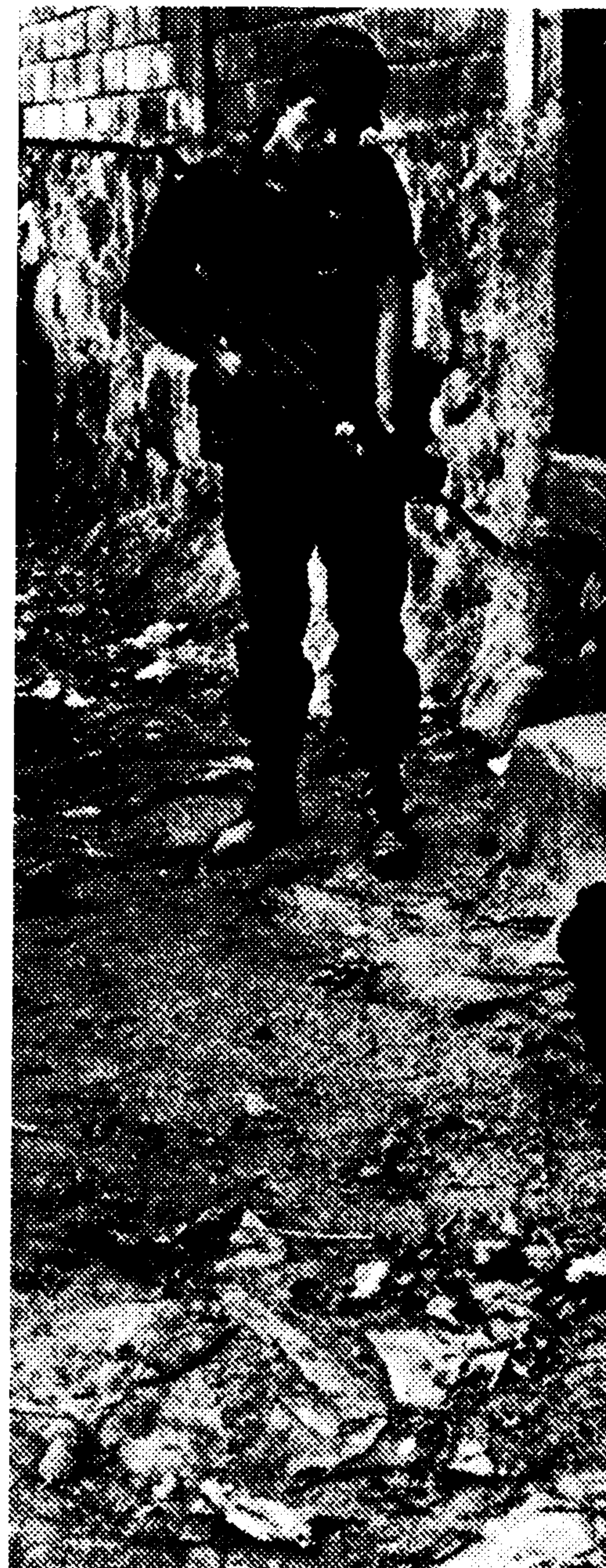
1. Het streven zal zijn om politieke akkoorden af te sluiten voor een regeling voor het stoppen van de gewapende strijd en van iedere actie die niet de rechten van de burgerbevolking respecteert, die zullen worden geverifieerd door de Verenigde Naties en onderworpen zullen zijn aan de goedkeuring van de Veiligheidsraad.

a. politieke akkoorden over:

- de strijdkrachten
- de mensenrechten
- het rechtssysteem
- het verkiezingssysteem
- grondwetswijzigingen
- sociaal-ekonomiese problemen
- en de verifikatie door de VN

en

- b. een regeling voor het stoppen van de gewapende strijd en van iedere actie, die niet de rechten van de burgerbevolking respecteert.

2. Het instellen van de garanties en de noodzakelijke voorwaarden voor de herintegratie van het FMLN binnen een legaal kader in het openbare, institutionele en politieke leven van het land, t.a.v.

- de strijdkrachten
- de mensenrechten
- het rechtssysteem
- grondwetswijzigingen
- de herintegratie van het FMLN
- het verkiezingssysteem
- de sociaalekonomiese problemen
- de verifikatie door de VN

3. Slotakkoorden voor de konsolidatie van de doelen van het Akkoord van Geneve en de verifikatie door de Verenigde Naties in zoverre deze relevant zijn.

NB. De volgorde van de bovenstaande onderwerpen veronderstelt geen waardeoordeel en kan door een gezamenlijk akkoord gewijzigd worden. De akkoorden moeten inherent zijn aan de fase in de onderhandelingen die zij betreffen. De politieke onderwerpen moeten geplaatst worden in de respectieve fases; maar gegeven de complexiteit van ieder daarvan is het mogelijk dat bepaalde

aspecten in andere fases aan de orde komen. Alles hangt af van de dynamiek van de onderhandelingen.

Het tijdschema

In het licht van de algemene agenda voor het volledig onderhandelingsproces in de letterlijke betekenis van het voorafgaande, komen de regering van El Salvador en het FMLN met elkaar overeen dat het aanvankelijke doel, zoals gesteld onder nummer 1 van het akkoord van Geneve dd. 4 april 1990, zal worden bereikt voor medio september 1990. Wanneer er akkoorden bereikt worden die onderworpen zijn aan verificatie dan zijn deze blijvend van aard, om te verzekeren dat de onderdelen van het genoemde doel op de juiste wijze worden afgesproken.

Deze streefdatum zal het bijkomende voordeel hebben dat bij de komende verkiezingen er een periode van rust in het land is, dat uitgebreide deelname mogelijk is en dat intimidaties achterwege blijven. Het moeilijkste zal zijn om een uiterste datum voor de beëindiging van het volledige proces af te spreken.

Dit zal afhangen van factoren die op dit moment nog niet te overzien zijn; zoals de diepgang en de draagwijdte van de politieke akkoorden die onderwerp van onderhandeling zijn en de relatie tussen onderhandelingen en de komende verkiezingen. Van de andere kant bestaat de mogelijkheid dat het beoogde doel eerder bereikt wordt dan voorzien. Om die redenen laat de beëindiging van het proces zich niet vastleggen in tijdstervijnen.

Op basis van een goed begrip van de bovenomschreven ontwikkelingen concentreren de regering en het FMLN zich als eerste prioriteit in de onderhandelingen op politieke akkoorden, zoals voorzien in het beoogde doel.

(ondertekend in Caracas op 21 mei 1990 door 6 vertegenwoordigers van de regering van El Salvador en 7 vertegenwoordigers en vertegenwoordigsters van het FMLN en door de afgevaardigde van de sekretaris-generaal van de VN, Alvaro de Soto)

seerd door goed politiewerk. Dit is een verbetering ten opzichte van de vroege jaren '80, toen soortgelijke misdaden niet eens onderzocht zouden worden. De onderzoekskommissie gelooft niet dat dit te wijten is aan sterke druk door president Cristiani en aan het begrip bij een deel van de militairen dat de Amerikaanse steun zou worden stopgezet als er geen vooruitgang in het onderzoek werd geboekt.

3. Ondanks het goede politiewerk zouden degenen die verwacht worden van de misdaad niet gearresteerd zijn als een Amerikaans militair officier begin januari niet met informatie was gekomen over de betrokkenheid van de salvadoraanse legerkolonel Alfredo Benavides bij de zaak.

4. Bovendien was de onderzoekskommissie zeer teleurgesteld dat totnu toe er vrijwel geen vordering zit in het onderzoek of er nog andere officieren betrokken zijn geweest bij het bevel geven tot, of het dekken van de misdaden.

5. Even teleurstellend is het dat in de laatste maanden er geen enkele vordering meer gemaakt is in het onderzoek, noch in het voorbereiden van gerechtelijke stappen. Dit ontbreken van vooruitgang, gekoppeld aan bepaalde aspecten van de salvadoraanse wetgeving, maakt het steeds onwaarschijnlijker dat de zaak op rechtmatige wijze zal worden afgesloten.

Tot zover de algemene bevindingen van de onderzoekskommissie, die onder voorzitterschap van de democratische afgevaardigde Joe Moakley uit Massachusetts, door alle 19 leden in een verklaring werd ondertekend. Het wil blijkbaar nog steeds niet tot de goedgegelovige delen van de Amerikaanse politiek doordringen, dat leger en regering van El Salvador op geen enkele wijze bij willen dragen aan een objectief onderzoek naar de ware toedracht en schuldigen naar de moord op de Jezuiten. Anderzijds valt deze moord te beschouwen als de voornaamste blunder van Cristiani c.s., een belangrijke reden voor het verliezen van veel steun en "sympathie in de strijd tegen een gewapende kommunistische guerrilla". Vanaf het moment dat de moord bekend werd is de discussie in de VS op gang gekomen en heeft dit mede geleid tot de instelling van de bovengenoemde commissie. Uit een communicatie van het algemeen kommando van het FMLN (zie FMLN-info nr.2/'90) wordt duidelijk op welke wijze de regering van El Salvador meent de schuldige(n) aan de moorden een dekmantel te moeten geven: meer-voudig moordenaar kolonel Mauricio Staben wordt overgeplaatst naar een duurbetaalde diplomatieke post in Honduras! Is het dan verwonderlijk dat het onderzoek naar de moord op de Jezuiten "stagneert"?

 Voor 25 gulden kun je je abonneren op het FMLN-info-bulletin, door geld te storten op giro nr. 1281449 ten name van Steungroep RFM in Den Bosch, o.v. "abonement FMLN-Info-bulletin"

REACTIE OP

"DE ZWARTE STOPT" staat met grote letters op de voorpagina van nummer 154. In een uitgebreid stuk doet De Zwarte dan verslag van de motieven en het waarom van dit besluit. Er volgt een uitgebreid overzicht van de wereldsituatie, de economische crisis, de situatie van radikaal-links, over politieke heroriëntatie, politieke tegenmacht en de autonome bladen.

Eenzijds is het tebetreuren dat De Zwarte stopt, anderzijds -na lezing van de motieven- lijkt het verdwijnen van De Zwarte ruimte te kunnen geven aan nieuwe initiatieven.

In een periode van hevige aanvallen van de zijde van de bourgeoisie op het levenspeil, de vrijheid van handelen, bewegen en meningsuiting van velen, gekoppeld aan een defensieve opstelling en zwakte over de hele linie van het linkse spektrum, is goede, objectieve en stimulerende informatievoorziening van groot belang, evenals de mogelijkheden tot het voeren van fundamentele discussies. Die discussies zijn broodnodig voor het linkse spektrum om uit de defensieve schulp te komen, nieuwe verbanden te leggen en uiteindelijk wellicht tot een betere organisatie in de vorm van de veelvuldig gebruikte termen als politieke tegenmacht of frontvorming. Wat politieke tegenmacht en/of frontvorming precies is, is onduidelijk zolang niet duidelijk is welke politieke eisen gesteld worden, welke politieke doelen bereikt moeten worden en als gevolg daarvan welke politieke strategie gehanteerd wordt. Een vaag begrip als "revolutie" zegt absoluut niets over politieke doelen of dito strategie.

POLITIEKE STRIJD

De aanvallen van de bourgeoisie doen zich voor in vele gedaanten. In Nederland achter het vaalbleke masker van de sociale vernieuwing of het massaal arresteren van aktievoerdersters, in Oost-Europa door het stimuleren van het nationalisme en andere burgerlijke extremiteiten, waarbij het -ook in het "vrije" westen dankbaar gebruikte rechtsextremisme een wapen in handen van de machthebbers is.

Het systeem waaronder wij gedwongen worden te leven -kapitalisme- is na 1945 op een aantal zwakke schakels gebroken. Desondanks is het stelsel nog steeds in staat zich te ontwikkelen, zie de nieuwe openingen in Oost-Europa! Ontwikkeling van produktiekrachten is de voornaamste overlevingsgrond van het kapitalisme. Anderzijds kennen we de tegenstellingen binnen het systeem: permanent leven ruim twee miljard mensen onder omstandigheden van permanent geworden structurele werkloosheid,

hongersnood, ziekte, armoede. Het is maar een klein deel van de wereldbevolking dat profiteert van de kapitalistische ontwikkelingen. In de kapitalistische landen van Europa moeten steeds meer mensen leven op een materieel minimumnivo. Het verzet hiertegen komt maar langzaam op gang.

In deze crisis- (of liever gezegd herstrukturering) fase van het kapitalisme is de strijd slecht ontwikkeld, nauwelijks georganiseerd, laat staan gepolitiseerd of ideologisch onderbouwd. Daarvoor zijn discussies nodig, verbindingen van theorie met praktijk, bladen voor aktieverslagen, theoretische/analytische beschouwingen, discussies en onafhankelijk nieuws. De strijd zal georganiseerd, geïnitieerd, politiek gemaakt, geïnspireerd en zo breed mogelijk gevoerd moeten worden. Een blad heeft daarin een belangrijke functie. Zeker in een defensieve situatie van links kan een blad een belangrijke bindmiddel resp. stimulans zijn. In een periode dat velen bóven het materiële minimumnivo leefden in met name West-Europa, richtte de strijd zich niet op materiële zaken, maar voornamelijk tegen de hiërarchische verhoudingen. (denk aan Frankrijk 1968 en de uitstraling daarvan naar andere steden en landen van West-Europa). De anti-hiërarchische beweging van jongeren, vrouwen, flikkers en potten, milieu- en vredesaktivisten heeft bewezen in bepaalde gevallen een hoogontwikkeld kapitalisties land tot "zwakste schakel" te kunnen maken door als drijfkracht voor een algeheel verzet te kunnen fungeren.

In de huidige politieke situatie is het ook mogelijk een zwakke schakel op te sporen door het voeren van strijd op alle fronten, alle terreinen. De zwakste schakel kan onder handbereik liggen, kan in elk geval opgespoord en gelokaliseerd worden, maar daar is werk, veel werk voor nodig. Het vergt een niet aflatende energie, een niet aflatende (offensieve) strijd, vele teleurstellingen en miskleunen, maar uiteindelijk zal die energie, die strijd resultaten opleveren.

ORGANISATIE

Gesteld kan worden dat er objectief gezien nog nooit zulke goede voorwaarden aanwezig zijn geweest om tot een revolutionaire situatie te komen. Voor het eerst in het bestaan van het kapitalisme zijn de objectieve voorwaarden aanwezig voor een socialistische revolutie. Dankzij de ontwikkeling van nieuwe produktiekrachten, de elektronika, robotika en andere geautomatiseerde produktieprocessen bezit de mensheid de materiële basis om eenieder in de wereld een hoger levenspeil, en een hogere levensvervulling te geven in

de persoonlijke ontplooiing, zonder uitbuiting van de ene mens door de andere. De ontwikkeling van de technologie betekent tevens een grote verhoging van het culturele peil van eenieder, van mogelijkheden tot vorming en informatie die in het verleden ongekend waren.

Waar het in de huidige situatie aan ontbreekt is de revolutionaire organisatie om de strijd te leiden. De grootste verzetsgroepen worden beheerst door sociaaldemocraten en neostalinisten die meer dan in het verleden een belemmering vormen voor de ontwikkeling van de strijd. Zoals zij met handen en voeten gebonden zijn aan de bourgeoisie en haar staat, zo zullen deze organisaties zich in de eindfase van de strijd als laatste verdedigers van de burgerlijke orde opwerpen, daarmee hun kontrarevolutionaire rol spelend binnen het geheel van kapitalistische repressieve krachten. Met alleen de spontaniteit van de massa is het onmogelijk de strategische en taktische taken die noodzakelijk zijn voor de overwinning van de revolutie uit te voeren. Een revolutionaire politieke organisatie is noodzakelijk!

Maar de revolutionaire organisatie die nu nodig is, is geen wondermiddel van de geschiedenis, een ding van buiten de massa's, dat in naam van die massa's de revolutie tot stand brengt. De rol, structuur en de verhouding tot de massabeweging zijn nauw verbonden met de inhoud van zijn aktie, d.w.z. vanuit de strategie van het revolutionair program. Een belangrijke rol voor een blad (De Zwarte of een nieuw te vormen blad) moet dan ook een programdiskussie zijn, omdat zonder poli-

'DE ZWARTE STOPT'

tiek program, d.w.z. zonder politieke uitgangspunten geen politieke strijd te voeren is. Zo'n program van een revolutionaire organisatie wordt gevormd door het zelf beslissen óver en het zelf beheren van de antikapitalistische strijd en door de programmatiese inhoud en karakter van de overgangsmat-schappij na het kapitalisme, waar-over in volgende diskussiestukken (dit is slechts een eerste aanzet) méér. Een revolutionaire organisatie zal moeten voortkomen uit de beweging zelf, d.w.z. de beweging van de massa's, met alle politieke en ideologische (en dus ook organisatoriese) verschillen die in de ontwikkeling van de strijd naar boven zullen komen. Het verschijnen van zo'n revolutionaire organisatie gebeurt niet vanzelf: vanuit de discussie dient de bewuste en georganiseerde aktie tot opbouw van zo'n organisatie krachtig ter hand genomen te worden.

VERDEELDHEID

De huidige verdeeldheid onder de massa's en binnen de "beweging" is geen oppervlakteverschijnsel. In het stuk van De Zwarte over stoppen van het blad wordt al een tamelijk negatief en somber beeld geschetst over "links" en "de beweging". Ook de onderlinge opsplitsing en verdeeldheid komen aan de orde, evenals de (mijns inziens terechte) konstatering dat "Radikaal-links zich niet meer de "luxe" kan permitteren om, gezien de huidige ontwikkelingen, met vele linkse en radikaal-linkse groepjes langs elkaar heen te blijven leven...".

De verdeeldheid wordt bepaald door zowel de tegenstellingen in de massabeweging als door de ongelijke ontwikkeling van

de wereldrevolutie. Daarom zijn alle plannen om een revolutionaire organisatie op te bouwen op basis van een snelle en volledige uitschakeling van het reformisme en het (neo)stalinisme (in Nederland gevormd door PvdA en klein-links) in theorie en praktijk fout. Slechts de ontwikkeling van de massabeweging kan de voorwaarden scheppen voor de opkomst van een revolutionaire massa-organisatie. In de praktijk betekent dit een verbinding van de strijd op alle fronten: brede ondersteuning en solidariteit met bijv. de akties van verplegenden en verzorgenden, stakers enz., geen politieke haarkloverijen als bijv. tussen Suza en Rara, de linken leggen tussen kapitalisme, armoede, milieu, bewapening, onderdrukking van vrouwen, rassentegenstellingen, werkloosheid, uitbuiting van de zgn. 3e Wereld, enzovoort, enzovoort (het eventueel niet noemen van momenteel modieuze thema's berust op toeval, maar politiek is nu eenmaal niet de presentatie van een nieuwe zomerkollektie). Door het leggen van deze verbindingen op alle fronten zal een verdieping van de kwaliteit van de massabeweging plaatsvinden doordat de beweging zich steeds nieuwe taken stelt (moet stellen!) en er de organisatoriese instrumenten voor scheidt. Maar deze verdieping zal pas dan plaatsvinden wanneer volledig gebruik gemaakt wordt van de bestaande politieke situatie. De revolutionaire organisatie zal ontstaan als het belangrijkste produkt van de herstructurering van de organisatie en het program van de massabeweging. Op dit moment is die herstructurering al begonnen, zij het nog op (beperkt) nivo van discussies, maar al voldoende om de gevolgen ervan te zien zowel binnen als buiten de traditionele organisaties.

HERSTRUKTURERING VAN LINKS

Er zijn verschillende factoren die aan de huidige, op gang komende herstructurering van links ten grondslag liggen, maar in de eerste plaats moet de ontwikkeling van een nieuw revolutionair bewustzijn genoemd worden. Dit nieuwe bewustzijn, dat meer is dan een verdieping van het klassebewustzijn, is de uitdrukking van de algemene crisis waarin het kapitalisme verkeert. Het is de vrucht van een eeuwenlange strijd en ervaringen, ook die ervaringen die zijn opgedaan met als "arbeideristies" vermomde handlangers van het kapitalisme als sociaaldemokratie en klein "links"; van de vergroting van het proletariaat met nieuwe lagen; de zeer belangrijke veranderingen van de technologie die "de verhouding van de mens tegenover de natuur, het proces van de produktie van zijn leven de omstandigheden van het sociale leven en de geeste-

lijke voorstellingen die eruit voortkomen onthult" (Karl Marx). In de linkse herstructurering zijn het de nieuwe algemene en bijzondere behoeften van de massa's die in botsing komen met de oude apparaten, hoewel er (nog) gebruik van blijft worden gemaakt. Het heeft evenwel geen zin te proberen het tempo van de herstructurering te beïnvloeden of te bepalen. Belangrijker is te komen tot de bepaling van de zin en de logika van de herstructurering voor de Europese revolutie. De logika van de herstructurering die nu plaatsvindt is het scheppen van een nieuwe structuur in de gehele antikapitalistische beweging, met inachtneming van de dialektiese verschillen tussen de onderdelen van die beweging. Het is in deze beweging -die bestaat uit akties op verschillende terreinen en nivo's- dat de radikale noodzakelijkheden van een Europese revolutie naar voren komen.

BUNDELING VAN KRACHTEN

Door middel van soepele vormen van samenwerking, koördinatie en discussie moet het mogelijk zijn een zekere hergroepering tot stand te brengen en organisatoriese samenwerkingsverbanden aan te gaan. Door dergelijke vormen van samenwerking moet het mogelijk zijn de weg te effenen voor een Europese revolutionaire beweging. Het gaat er dan om prakties te handelen voor het verkrijgen van eenheid op nationale en internationale schaal. De ontwikkeling van perspectieven voor een Europese revolutie, als antwoord op het 1992 van de multinationals, zal alle revolutionaire groeperingen en krachten verplichten het probleem van de internationale verbindingen en koördinatie daarvan centraal te stellen. Om die reden dienen er nu een serie initiatieven genomen te worden ter inleiding van de realisatie daarvan. Europa dient in kaart gebracht te worden: waar liggen de machtsverhoudingen, wat zijn de zwakke schakels, hoe is de stand van zaken en wat is de kracht van de revolutionaire beweging, welke aktievormen en aktiedoelen op welke momenten? Daarvoor is studie nodig, overleg, discussie, prakties werk, véél werk. Het vergt ook de aanwezigheid van een blad als bindende faktor. Een nieuw revolutionair blad voor Nederland dat een belangrijke funktie krijgt als het gaat om informatieverspreiding, discussie en het komen tot een invulling van nu nog losse begrippen als frontvorming, verbreding of politieke tegenmacht, zowel op nationale als internationale schaal.

NIEUW BLAD

Om bovenstaande politieke redenen is een nieuw blad noodzaak, temeer daar het besluit van De Zwarte

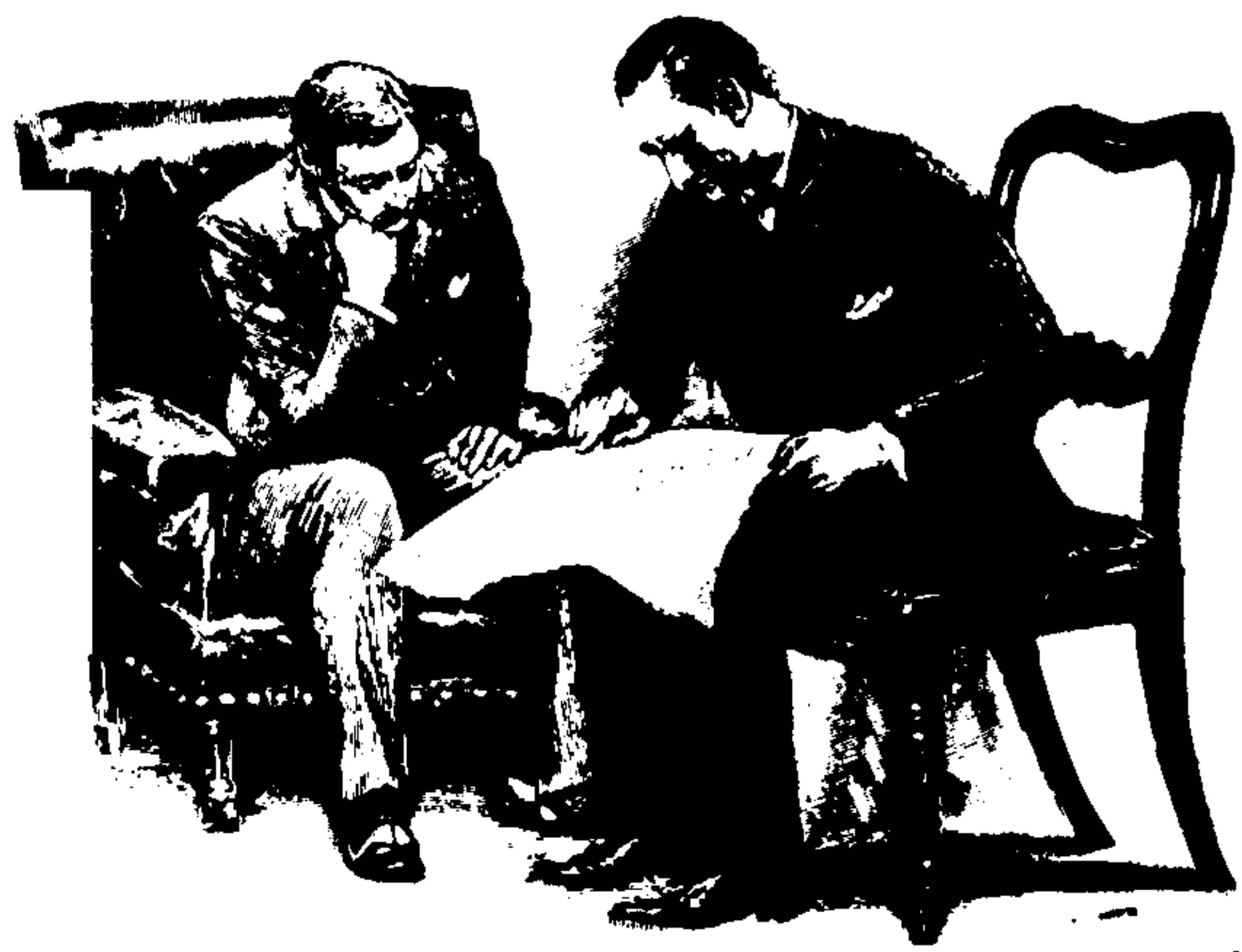
om te stoppen een voldongen feit lijkt. Hoewel De Zwarte nooit aan de rol van landelijk revolutionair blad is toegekomen, lijkt het erop alsof het besluit te stoppen voorbarig genomen is, uit het stuk in De Zwarte nr. 154 blijkt nergens dat serieus overwogen is tot een "herstruktureringsoperatie" te komen, gericht diskussies aan te zwengelen of tot een politieke verdieping vanuit een bepaalde strategie te komen. Daarom zal er een initiatief genomen moeten worden. Het opzetten van een landelijk revolutionair blad is nodig om een bijdrage te leveren aan de politieke en organisatorische vernieuwing waarvoor het linkse spektrum staat. Dit als gevolg van het feit dat de traditionele organisaties en partijen, noch het spontanisme van de "nieuwe sociale bewegingen" zich in staat hebben getoond de weg te openen naar fundamentele maatschappelijke veranderingen in de richting van een socialistische maatschappij. Gezien de dringende noodzaak van een politiek alternatief is in deze periode van een diepe crisis van het kapitalisme een diskussie binnen links meer dan nodig. En onder links versta ik dan allen die er werkelijk op uit zijn bij te dragen aan de vernieuwing van de revolutionaire tradities.

Voornaamste taak van het blad zal het verhogen van het politiek bewustzijn binnen de massabewegingen zijn, het voortdurend uitleggen dat alleen in een werkelijk socialistische maatschappij er geen onderdrukking, oorlogen en diskriminatie zal bestaan. Want hoewel de wereldbevolking beangstigend snel groeit, maken de ontwikkelingen op technologie en wetenschappelijk gebied een redelijk bestaan voor alle mensen mogelijk. Desondanks gaat het niet goed in de wereld. Enerzijds is er de massale, kapitalen verslindende en groeiende bewapening. Groeiend, zowel in omvang als in verfijning van de op massamoord gerichte wapentechnologie. Niet alleen in het westelijke kamp of in het (voormalige ?) oostblok; ook in het ongebonden deel van de wereld. Wanneer daarmee niet radikaal wordt gebroken, staan de wereldoorlogen te wachten die alle voorgaande v^{er} in de schaduw stellen en mogelijk zelfs tot de ondergang van de mensheid als zodanig zullen leiden. Anderzijds is er de massale ellende van hen die hongeren, onder het bestaansminimum leven, verstoken zijn van de meest elementaire zaken als kleding, huisvesting, gezondheid, veiligheid en niet te vergeten vrijheid; en daardoor verstoken zijn van menselijke waardigheid. Daartegenover staan, ook in de arme landen van de zgn. Derde Wereld, groepen die in weelde baden en macht hebben. En ook in het relatief rijke deel van de wereld groeit de tegenstelling tussen de machtige welvarenden enerzijds en de kansloze, uitgebuite armen anderzijds. Allemaal zaken die bij de lezersters van de Zwarte

als bekend mogen worden veronderstelt, maar als propagandamiddel "naar buiten" van voortdurende betekenis en waarde. Zolang het kapitalisme bestaat zal geen arbeider, geen boer, geen vrouw, geen homo, geen jongere werkelijk vrij zijn.

DOELSTELLING

Over het opzetten van een nieuw blad is nog veel diskussie nodig, aangezien het opzetten van een blad, zoals door mij bedoeld in bovenomschreven kontekst, van wezenlijk belang is. Vanuit een solide politieke basis moet het blad opgezet worden. Het blad heeft geen bestaansmogelijkheid als het niet van tevoren duidelijk de doelstellingen heeft geformuleerd; doelstellingen die in de huidige opzet van De Zwarte onduidelijk zijn, maar bijvoorbeeld in een blad als Kleintje Muurkrant op duidelijke wijze in het kolofon omschreven staan. Ook mag het nieuwe blad niet beperkt blijven tot een steriel ideologisch centrum. Degenen die in het blad schrijven brengen hun ervaringen in ter diskussie en daarnaast is het van belang deel te nemen aan politieke activiteiten. De diskussies in het blad zullen gaan over verdieping van het politiek denken en handelen, zowel programmaties, strategieën en taktieën. Een aantal aanzetten daartoe zijn in de bovenstaande tekst al gegeven. Het moet een overtuiging zijn dat de linkse beweging in Nederland allereerst een goed blad nodig heeft en niet zozeer een nieuwe organisatie. Hoewel de wens daartoe zeker aanwezig is, ook bij schrijver van deze woorden -zoals uit het bovenstaande wellicht duidelijk is geworden- zou dit alleen gerechtvaardigd zijn wanneer zich de kontoeren van een politiek programma met strategie van strijdperspektieven. Kenmerk van de huidige situatie is dat er meer vragen zijn dan antwoorden. Vandaar het belang van een blad om de problemen systematisch te onderzoeken, te analyseren, te bediskussiëren. Het blad start met het omschrijven van een aantal terreinen en problemen waaraan het wil gaan werken. Niet een opportunistische optelsom van een aantal modieuze thema's om het "zo breed mogelijk te maken". Uit de inhoud van het blad hoeft geen eensgezindheid van standpunten der medewerkersters te blijken, doch is dat in de praktijk noodzakelijk (de dynamiek der diskussie). Op een aantal uitgangspunten moet wel een redelijke overeenstemming bestaan. Bijv. over de onbruikbaarheid van het parlementarisme om het kapitalisme af te schaffen, de hoofdtegenstellingen en definiëring daarvan van het kapitalisme, het feit dat systemen als in de Sovjet-Unie of China niets met socialisme te maken hebben, het belang van de uit het patriarchaat voortvloeiende tegenstellingen naast de kapitaal-arbeid-verhouding. Een korte beginselverklaring zou in het blad noodzakelijk zijn om duidelijk te maken waarvoor

je staat, iets dat in de huidige opzet van De Zwarte volledig ontbreekt, waardoor het al gauw niet verder komt dan het "incrowdwereldje". Voor buitenstaanders is De Zwarte toch volkomen onduidelijk ?

THEMA'S

Ook over de thema's waarmee het blad zich zal gaan bezighouden moet een zekere mate van overeenstemming bestaan, ik noemde dat al eerder. De tijd waarin wij leven kenmerkt zich door een defensieve strijd van links, een konstatering die ook al terecht door De Zwarte in het meermalen genoemde "verantwoordings- en afscheidsartikel" gedaan werd. Vanuit die strijd worden eisen gesteld, gericht op het verdedigen van "verworvenheden". De politieke betekenis van deze eisen is niet direkt antikapitalistisch. Het is wel zo dat veel defensieve eisen een politiek karakter krijgen, maar het winnen van op deze eisen gebaseerde strijd, hoe belangrijk ook, betekent niet dat het Nederlandse kapitalisme geen speelruimte meer heeft. Het betekent slechts dat een concrete politiek van de staat, resp. de bourgeoisie, om op kosten en over de rug van arbeiders, vrouwen, jongeren, buitenlanders, enz. uit de crisis te raken, wordt tegengewerkt. De staats- of bourgeoisie-mogelijkheden zijn daarmee echter niet uitgeput, ze kunnen de crisis verder door laten woeden totdat de mensen wel murw zijn of zwaardere middelen in stelling brengen. Dit laatste zou een verheving, een politieke verdieping van de strijd moeten betekenen. De realiteit is echter dat wij, ons op vrijwel alle strijdterreinen in een steeds defensievere situatie bevinden, waarbij verzet maar aarzelend op gang komt en weinig succes heeft. De bourgeoisie en haar staat zijn offensief aanzet. Daarom zal een voorname diskussie in het blad moeten zijn wat eigenlijk de mogelijkheden zijn van politieke strijd in een fundamenteel defensieve periode, maar ook wat de achterliggende perspektieven zijn. Zijn de puinhopen van het kapitalisme inmiddels niet al te hoog geworden om daarop nog een nieuwe maatschappij te vestigen? (vrij naar Marx). Gezien het grote politieke belang (& risico) van het nieuwe blad, dient het verschijnen een strategie op zichzelf te zijn, slechts mogelijk door een weloverwogen keuze, op basis van zekere overeenstemming. Het mag nooit een sprong in het duister zijn wegens wegvallen

van een ander blad. We staan voor een belangrijke keuze, met objektief gezien positieve mogelijkheden. Laten we van die mogelijkheden op een goeie manier gebruikmaken.

SOCIALISME

In bovenstaande tekst is het woord socialisme verschillende malen aan de orde geweest. Het begrip socialisme wordt hier niet geïntroduceerd als wondermiddel tegen alle maatschappelijke kwalen. Maar zonder socialisme zullen de allesoverheersende problemen van oorlog en vrede, van ongelijkheid op wereldschaal en van ongelijkheid binnen de eigen maatschappij zeker niet opgelost worden. Ook de buitengewoon gevaarlijke verslechtering van het milieu kan pas echt een halt worden toegeroepen, wanneer de mensen zelf beslissen over de economie en bewust de gevaren van nieuwe ontwikkelingen kunnen afwegen tegen de voordelen ervan. Nog minder vanzelfsprekend zal het socialisme automaties een eind maken aan de diskriminatie van vrouwen en van minderheden. Daarvoor is ook nodig een besef van gelijkwaardigheid van alle medemensen; los van huidskleur, sekse en geaardheid, al zal het verdwijnen van economische afhankelijkheidsrelaties het klimaat daarvoor zeker verbeteren.

MANIFEST

Schrijver van dit artikel was al eerder op de hoogte van het verdwijnen van De Zwarte door deelname aan een aantal vergaderingen over de mogelijke opzet van een nieuw blad. Bovenstaand artikel bevat voor een deel brokken uit diskussiestukken die over dit onderwerp geschreven zijn. Zelf werkzaam voor Kleintje Muurkrant onderschrijf ik volledig het volgende manifest, waarin het Kleintje stelling neemt tegen het opheffen van De Zwarte en met een aantal voorstellen komt voor een overbruggingsperiode. Het is te hopen dat de discussie werkelijk op gang komt: dat zou veelzeggend zijn voor het politieke peil van links Nederland. Het omgekeerde overigens ook !!!

Den Bosch, 16 juni 1990. basz.

"RED DE ZWARTE, START DE DISKUSSIE"

Ondanks de activiteiten van een voorbereidingsgroep, ondanks een aantal schriftelijke discussiebijdragen, ondanks een lang diskussiestuk voor de vergadering, ondanks een duidelijk omschreven vergaderprocedure, werd de derde vergadering over HET NIEUWE BLAD gekenmerkt door verwarring, onduidelijkheid, gebrek aan perspectief, het niet meer weten. Onduidelijkheid die ook versterkt werd door het idee in het achterhoofd dat de Zwarte het besluit om te stoppen genomen heeft en de datum x steeds naderbij komt. Het gevoel onder druk te staan, snel (en wellicht ondoordacht?) besluiten te moeten nemen dringt zich aan je op. Terwijl het verschijnen van een nieuw blad een strategie op zich-

zelf moet zijn en zich niet kan laten leiden door factoren als stoppen met de Zwarte of enorme kloven die zouden ontstaan. Duidelijk is dat er nog heel wat afgediskussieerd zal moeten worden wil er uiteindelijk consensus (redelijke?) komen over bijvoorbeeld de metaalsoort die als nietjes voor het blad gebruikt wordt.

Uit het eerste diskussiestuk voor de vergadering van 20 mei j.l. zijn een groot aantal discussiepunten gekris-

talliseerd, die waarschijnlijk in de volgende notulen zijn terug te vinden. Aangevuld met een aantal andere discussiepunten kunnen er heel wat zondagmiddagen gevuld worden. Zo had ook de vergadering van 20 mei j.l. overgeslagen kunnen worden als er eerst schriftelijk op de voorliggende diskussiestukken zou zijn gereageerd en er een agenda van discussiepunten zou worden rondgestuurd. De inventarisatie is een heel eind gevorderd, nu de discussies nog. Een van de "verworvenheden" van de allereerste vergadering over HET NIEUWE BLAD was het bedenken van een wijze waarop het blad als discussieplatform kan dienen. Mensen gericht bij de discussie betrekken, ja, een (noodzakelijke) bijna-verplichting om te reageren op prikkelende stellingen, opruiende diskussiestukken, uitdempt-lokkende opmerkingen en wat verder ter tafel komt. Wij -dwz de voorbereidingsdiskussievergaderingsgroep van het NIEUWE BLAD- zijn nu in de diskussiefase beland. De bereidheid tot die discussie is ruimschoots aanwezig, dat blijkt uit ieder rondje.

Alleen: hoeveel tijd kan daarvoor uitgetrokken worden, hoeveel retourtjes Utrecht, hoeveel nikotine pauzes en halflauwe bakken koffie? Wij -dwz Kleintje Muurkrant- vinden dat (een deel van) de discussie ook schriftelijk gevoerd kan worden, dat dit zelfs

TOELICHTING

In het bovenstaande stuk van Basz. wordt een aantal malen een voorbereidingsgroep genoemd die zich het hoofd buigt over de opzet van een NIEUW BLAD. Dit vraagt enige toelichting.

De Zwarte-groep heeft al enige maanden geleden het principe-besluit genomen om te gaan stoppen en tegelijkertijd vonden we dat er wél iets nieuws zou moeten komen. Wij hebben daarom toen het initiatief genomen om daar met een aantal groepen en individuen over te praten. Uit deze groep is nu een voorlopige 'voorbereidingsgroep' voortgekomen, die wil gaan proberen - zo mogelijk okt/nov dit jaar - met een nieuw blad uit te komen, of de verschijning daarvan mogelijk te maken. Het uitgangspunt van de groep bij zo'n nieuw blad is, dat het een (maand-)

sterk aan te bevelen is. Daarvoor hebben we de volgende argumenten:

1. er kan weer "geleerd" worden schriftelijk te discussiëren, wat in de optiek van HET NIEUWE BLAD een belangrijke functie zou worden;
2. de voorwaarden voor een dergelijke discussie zijn ruimschoots aanwezig. Iedereen onderschrijft de noodzaak immers en wij -de voorbereidingsgroep- kunnen we met elkaar afspreken actief aan de discussie deel te nemen

door het schrijven van bijdragen die niet langs elkaar reageren, maar op elkaar. Op deze wijze kunnen anderen bij de discussie betrokken worden. 3. Gaat dus over het erbij betrekken van anderen. Een openbare discussie over het opstarten van HET NIEUWE BLAD, het op zoek gaan naar de politieke noodzaak, de (on)mogelijkheden, vooruitzichten en eventueel de metaalsoort van de nietjes kan stimulerend werken zodat de voorbereidingsgroep krachtig uitgebreid wordt en uiteindelijk HET NIEUWE BLAD vele male krachtiger gedragen wordt. 4. Wij willen De Zwarte in overweging geven De Zwarte voorlopig de functie te geven om bovengenoemde schriftelijke discussie de ruimte te geven. Daardoor kan met het blijven voortbestaan van De Zwarte in een nieuwe stimulerende(r) rol de animo blijven bestaan en langs de weg van openbare discussie HET NIEUWE BLAD een fraaie entree maken. Als de voorbereidingsgroep zich voor dit idee uitspreekt, betekent het niet dat 't balletje naar de Zwarte wordt teruggekaatst, maar wordt De Zwarte in elk geval al breder gedragen. Met het instandhouden van De Zwarte komt HET NIEUWE BLAD naar onze mening stukken (diskussiestukken) dichterbij.

't kleintje

blad moet worden voor meerdere groepen binnen radikaal-links in Nederland, met veel aandacht voor achtergrondartikelen en diskussiestukken. Het doel is om met het blad een bijdrage te leveren aan de versterking van radikaal-links in Nederland, om de scheidslijnen en het isolement te doorbreken.

De komende maanden zal er geprobeerd worden om ook mensen uit andere groepen bij het blad betrokken te krijgen. Het zal dus niet meer een blad voor alleen de 'autonome'- en 'aktie'-scene worden.

Uit het stuk van Basz. en het stuk van de Zwarte wordt duidelijk dat de discussies over hoe en wat nog in volle gang zijn. Over de uitkomst valt dus nog weinig te zeggen, maar we hopen op een strijdbare toekomst en een nieuw PERSPEKTIEF!!

De Zwarte

STELLINGNAME VAN INGRID STROBL

Onderstaand stuk is een reactie van Ingrid Strobl op het stuk "200 Jaar is niet genoeg" van een "Revolutionaire Cel". Het stuk stond in Zwarte 144. Ingrid reageert op het stuk omdat ze daarin geciteerd wordt en wel op zo'n manier dat ze daar niet achter kan staan. Punten van discussie zijn m.n. de zgn. arbeidsdeling tussen theorie en praktijk en de "Radikale Linke" (het projekt "Radikale Linke": discussie/kongres in de BRD, zie o.a. Zwarte 144 en 145). De reactie van Ingrid werd gepubliceerd in Interim 91 (22.2.90).

Eind vorig jaar begon in de Interim (Berlijns blad) de discussie over het stuk "200 Jaar is niet genoeg" wat ondertekend was door een "Revolutionaire Cel" die van zichzelf zegt dat ze deze "merknaam" sinds kort gebruiken. Omdat ik in dit stuk geciteerd wordt vind ik het nodig om ten minste daarover iets te zeggen. (Over deze tekst valt zeer zeker nog meer te zeggen).

Ik word door de schrijversters van het stuk verkeerd geciteerd. D.w.z. de woordelijke inhoud van de citaten zijn m.i. korrekt, ze worden echter voor konklusies aangehaald die niet de mijne zijn en die ook niet uit de context volgen waar ze uitgehaald zijn. Het gaat om de volgende zinnen uit mijn voorwoord bij "Frausein allein ist keine Programm":

- "Het schijnt zo te zijn, dat het wapen van de kritiek en de kritiek van de wapens elkaar wederzijds uitsluiten, in ieder geval als je kijkt naar de huidige acteurs/actrices."

- "De tegenstrijdigheden, waar mannen en vrouwen die de strijd aangegaan zijn tegen de heersende maatschappij, mee te maken hebben, zijn taai en talrijk. Om daarnaast nog even de tegenstrijdigheid tussen veer en geweer op te lossen, kunnen ze alleen van zichzelf verlangen."

De schrijversters van het stuk brengen de citaten in verband met hun inschatting van de "Radikale Linke". Ze komen daarbij, naast alle kritiek, grof gezegd tot de volgende konklusie: Binnen de "Radikale Linke" manifesteren zich slechts de theoretici en binnen de linksradikale scene slechts de praktici. De door mij geproblematische tegenspraak tussen "veer en geweer" wordt door hen als een quasi algemeen erkende situatie bevestigd. En het wordt zo gebracht als zouden de "Radikale Linke" en linksradikalen met deze arbeidsdeling kunnen handelen als ze het maar met elkaar eens zouden worden: de

"Radikale Linke"-theoretici maken de theorie voor de militanten, de militanten maken de praktijk:

"Het moet er dan ook niet om gaan, Thomas Ebermann in een bivakmuts te krijgen of autonomen in de studiezalen, het gaat er om, als het al niet mogelijk is om die arbeidsdeling op te heffen, dat beide zijden zich er in ieder geval van bewust zijn, en daarmee ook de beperkingen van hun activiteiten inzien." ("200 Jaar is niet genoeg")

Ik pas er beslist voor om voor zo'n these met instemming geciteerd te worden.

Ten eerste heb ik nergens beweerd dat de arbeidsdeling tussen "theorie en praktijk" niet op te heffen is. In tegendeel, ik zie de opheffing van deze arbeidsdeling als een belangrijk moment voor de revolutionaire beweging.

Ten tweede heb ik niet over theorie en praktijk in het kader van een aktuele, konkrete, tot de scene beperkte situatie gesproken. Maar over de principiële en met historische voorbeelden te onderbouwen moeilijkheden om tegelijkertijd professionele schrijverster en praktiese revolutionair/e te zijn.

Ten derde heb ik mijn voorwoord duidelijk opgedeeld in twee zeer verschillende situaties, die ik vnl. histories onderbouw:

Situatie één is die waarin "mensen van de daad" en "mensen van het woord" niet als kamerad/inn/en tegenover elkaar staan, maar als objecten en subjekten, waarin de laatsten over de eersten schrijven, terwijl de eersten op grond van hun praktijk er niet of nauwelijks toe komen zichzelf en hun strijd te beschrijven. En ik heb ook in het kort aangeduid waartoe dat meestal leidt: tot vervalsingen. Tot laster of - net zo vervalsend-romantisering.

Situatie twee is die waarin binnen een revolutionaire groep/beweging schrijvenden en prakties strijdenden tegenover elkaar staan. Zoals bijv. bij de Bolsjewieken, bij wie er Lenins waren die de theorie (en

daarmee ook de strategie) verschafften, en kamerad/inn/en die in Petersburg en elders op de barrikades streden met het geweer in de hand. Samenvattend heb ik vastgesteld dat er histories gezien maar weinig revolutionairen/s waren die tegelijkertijd bij de aktieve strijd betrokken waren en theorie produceerden (waar meerdere redenen voor zijn).

Ik heb echter nooit beweerd dat mensen met verschillende politieke posities zich in een theoreties-praktiese arbeidsdeling kunnen verenigen. Een Ebermann zou zelfs dan geen theorie "voor" autonomen kunnen produceren als hij met een bivakmuts aan het buro plaats zou nemen. En ook een retories geschoolde autonoom zou niet voor de "Radikale Linke" kunnen spreken.

Er bestaat geen theorie op zich, en ook de linksradikale theorie bestaat niet. Als ik zeg, ik wil in deze staat oppositie zijn, en ik zou er over nadenken onder welke voorwaarden de deelname aan het parlementarisme misschien niet toch zinvol zou kunnen zijn (Platform van de "Radikale Linke", Zwarte 145) dan zou ik geen theorie van de voorwaarden, mogelijkheden en doelen van een militante politiek ontwerpen. En als ik een militante t/m gewapende strijd juist zou achten, dan kan ik niet op een in het kader van de "Radikale Linke" geproduceerde theorie steunen.

De schrijversters van "Klassenkrieg '90" schrijven in hun kritiek op het stuk "200 Jaar is niet genoeg":

"Nadat jullie ons betwisten, politiek ook dat te begrijpen wat we doen (...), moet zeker deze vereniging van "loosers" (?zijn jullie daar zeker van? IST), de "Radikale Linke", de vereniging zijn die bepaald wanneer en waar klandestiene akties plaats mogen vinden. (...) voor ons is het projekt "Radikale Linke" het leggen van een nieuwe grens voor de staatsmacht. Het politieke vakuüm aan de "linker"-zijde, na de machtsaanvaarding van de Alternative Liste hier in Westberlijn en na een ook voor bredere lagen van de bevolking zichtbare gekorrumpeerdheid van de Grünen in de

ANTI-MILLI'S BEZOEKEN USFA

BRD, moet opgevuld worden. (...) Alle projecten of groepen, die zich niet op een of andere manier bij deze vereniging aansluiten, (...) kunnen dan, indien het politiek noodzakelijk lijkt, gekriminaliseerd en vogelvrij verklaard worden."

Dat lijkt mij een toepasselijke prognose. Waarbij ik er in tegenstelling (?) tot de schrijversters van "Klassenkrieg '90" niet vanuit ga, dat het opvullen van het "vakuüm" te danken zou zijn aan een homogeen doordachte, en wellicht met "de staat" overeengekomen strategie.

Ik denk dat binnen de "Radikale Linke" zich (nog) relatief verschillende mensen manifesteren: individuen, die eerlijk en persoonlijk integer naar een nieuwe discussie binnen links zoeken en die de versnippering willen opheffen; bonzen wier aanzien verleden tijd is en op zoek zijn naar een nieuw terrein; mensen die politiek dakloos geworden zijn en verlangen naar de geborgenheid van een nieuwe familie; en last maar zeker niet least ervaren oudgediende reformisten die heel doelgericht proberen om allen die radikaler zijn dan zijzelf in hun bestaan te bedreigen.

In de uitwerking zal het echter uitlopen op wat de schrijversters van "Klassenkrieg '90" voorspellen. Men moet weliswaar niet automaties ieder effect op een duidelijke strategie terugvoeren. Men moet echter zo vroeg mogelijk alle mogelijke effecten van een ontwikkeling in aanmerking nemen - ook omdat ze tot een nieuwe strategie kunnen leiden.

Alleen al de zelfbenaming is een onrechtmatige toeëigening: als deze mensen de Radikale Linke zijn, wat zijn dan mensen die links van hun staan? - lijden die aan kinderziektes? Desperado's? In het platform van de "Radikale Linke" (Zwarte 145) wordt de geschiedenis van links ("der" Linke) in de BRD neergezet als: In de eerste plaats de geschiedenis van de Grünen en in de tweede plaats van de diverse sociale bewegingen. De geschiedenis van de gewapende strijd wordt konsekwent genegeerd en preciezer gezegd, de guerrilla duikt slechts als "slachtoffer" op: als gevangene (en daarmee ten slotte als evt. objekt van maatschappelijk-werkers).

Het ligt dan ook voor de hand om aan te nemen dat de "Radikale Linke" de guerilla niet als deel van links ("der" Linke), om wie het hen gaat, beschouwen. Waarmee ik bij het uitgangspunt terugkeer: Deze "Radikale Linke" zal dus niet alleen de theorie van de militante revolutionaire beweging niet kunnen produceren. Ze zal veel meer, daargelaten of dat bewust is of niet, een theorie tegen militantie en guerilla moeten ontwikkelen. Hoe nu een groep die zichzelf als "Revolutionaire Cel" bedrijft kan konkluderen: "het project "Radikale Linke" is ondanks alles één van de belangrijkste initiatieven", is mij tamelijk duister.

Ingrid Strobl

Philips USFA is tegenwoordig in handen van de Franse wapenfabrikant Thomson. In de Eindhovense vestiging wordt elektronika vervaardigd voor wapens die aan Turkije worden verhandeld. Turkije zet zoals bekend, het leger in tegen de Koerdiese bevolking en schendt op grove wijze de mensenrechten. Vandaar dat een aantal antimilitaristen besloot om op vrijdag 8 juni een bezoekje aan het bedrijf te brengen. Een verslag: Om 6.15 uur gingen 13 mensen het USFA-terrein op na een gat te hebben geknipt in de omheining. Vervolgens wordt de poort met een gigantische scheepsketting afgesloten. Er worden leuzen geschilderd op het portiersgebouw: "Geen wapenleveranties aan Turkije" en "Wegens misdaden tegen de mensheid gesloten". Op het dak mensen met een spandoek: "Stop wapenproductie". Een aantal mensen had zich toegang verschaft tot het gebouw door de ramen in te slaan en gaat op zoek naar interessante papieren. De politie wordt pas na 50 minuten gesignaleerd. Op dat moment verschanst iedereen zich op het dak. Het aantal politiemensen loopt geleidelijk op tot 25. De ketting om de poort levert ze heel wat problemen. Met hopeloze pogingen wordt geprobeerd de 25 kilo zware

ketting los te krijgen. Eerst met de hand, dan met een schroevendraaier, een soort steeksleutel en een betonschaar. Pas toen waren ze zo slim om een slijptol te halen, waarmee ze de poort open kregen. Het was toen al half acht. De medewerkers van de USFA die door de actie niet aan de slag konden, waren naar de kantine van een ander bedrijf gestuurd. Om kwart voor acht werden de aktievoerdersters van het dak gehaald, zonder geweld overigens. In drie politiebusjes werden ze afgevoerd naar het hoofdburo van de gemeentepolitie van Eindhoven. Om half een kwam de politie, zes mensen sterk, met een huiszoekingsbevel voor het vredesburo, op zoek naar de dokumenten die de aktivisten uit het USFA-gebouw hadden meegenomen. Van het achterste grassprietje in de tuin tot de nok van de zolder hebben ze alles doorzocht, zelfs de spoelbak van de wc. Al tijdens hun aanwezigheid hebben we geprotesteerd tegen de onrechtmatigheid van de huiszoeking. Er was geen rechter-commissaris bij aanwezig. We dienen een aanklacht in. Op maandag 11 juni kwamen de arrestanten weer vrij.

DE BUNKER EINDHOVEN

11 juni 1990

Een aanvulling op het stuk uit de vorige Zwarte. S&G hebben een nieuw advocatenburo ingeschakeld nadat de vorige schijnbaar gefaald heeft in hun ogen. Het zijn De Mul advocaten uit Nijmegen (Oranjesingel 63). Zij hebben een opheffing gevraagd van de schorsing die de Raad van State heeft uitgesproken n.a.v. het kort geding dat S&G hadde aangespannen tegen de bunker. De hoorzitting waar dit behandeld word is openbaar en vind

plaats op vrijdag 15 juni in Den Haag, de dag van de Shellblokkade. Ondertussen is er nog steeds geen uitspraak geweest over het kort geding van 1 mei. De rechter kan nog steeds uitspraak doen indien er gewijzigde omstandigheden optreden, zoals het opheffen van de schorsing.

BUNKER, Jorislaan 92a Eindhoven.

Zaterdag 23 juni concert met hardcore uit Rotterdam. Toegang f5,-

NATIONALE ANTI SHELL DAG HASSELT 26 MEI

Enkele weken geleden kregen we een pamflet in handen met een oproep deel te nemen aan een anti-shell manifestatie in Hasselt (stond ook afgedrukt in Zwarte nr. 149). Tevergeefs zochten we naar een adres of kontaktpersoon die ons verder had kunnen inlichten over aard en bedoelingen van deze 'manifestatie'. Akties tegen Shell hebben in België te lang op zich laten wachten. Wé waren dan ook dolenthousiast om in onze omgeving mensen aan te spreken, info te verspreiden. Door het gebrek aan gegevens besloten we dit niet te doen. In dit artikeltje willen we enkele bemerkingsen kwijt die misschien hulpvol zijn wanneer iemand (wie?) nog eens aan het organiseren slaat. Er zijn duidelijke kontaktdressen in diverse steden, waarom werden die niet aangesproken met konkrete informatie over de aard (betoging-piketline-blokkade-aanval) van de aktie? Gezien de interesse en deelname uit verschillende steden (dixit pamflet NATIONALE ANTI-SHELL DAG) was het zinvol geweest een voorbereidende vergadering te houden met mensen uit de verschillende steden. Daardoor zou onze verbondenheid gegroeid zijn (nuttig voor latere nationale aktiedagen) en de diskussie echt geopend.

Indien het een volgende keer zo voorbereid zal zijn kan men erop rekenen dat we zelf stevig voorbereid (d.w.z. in onze stad info verspreiden, alles grondig doordiscussieren,...) en in grote getale de afstand zullen overbruggen.

In Hasselt aangekomen hoopten we op informatie want we wisten nog steeds niet wat we nou eigenlijk kwamen doen. Spijtig genoeg niets van info. Natuurlijk hebben we het ook niet zo op de klassieke speeches begrepen, maar even een uitleg en parcoursbe-

schrijving met een megafoon of een pamfletje met stadskaart en tips was voldoende geweest.

Wij dus onwetend achter een spandoek aangestapt en het was bijna marcheren wat de betoging tot een uitgerekte en weinig strijdbare worst maakte. Telkens we zo ongeveer snaptten dat er nog één tankstation aankwam ging de kop van de worst aan het lopen zodat de rest van het fillet achterbleef. Met ons 200 dadden we gewoon die 15 flikken (niet eens in gevechtstenu) omver kunnen lopen om elk tankstation naar eigen keuze om te bouwen tot een stevige anti-apartheidsreklame. Niets daarvan, alleen aarzeling, besluiteloosheid en komplette verwarring. Toen we de druk bevolkte binnenstad introkken (er was juist een soort van kraampjesfoor) en pamfletten uitdeelden, vermoedden we dat het hier een knappe list betrof om de Hasseltse stadspolitie van ons af te schudden. De list slaagde ongeveer maar kreeg geen vervolg die in een geslaagde aktie had kunnen uitmonden. De flikken kwamen terug en mochten naar believen voor, achter en langs ons rijden. (bij een hechte ingehaakte demo maken de klikken alzo geen kans om erdoor te komen.)

Wat ons echter het meest ergerde was het slot, we stonden plots ergens aan de rand van de stad, zagen de mensen van Hasselt (vermoeden we) nog net zwaaiend wegwandelen en konden onze weg zelf terugzoeken. In groep dan maar teruggewandeld. Onderweg kwamen we tot ons groot jolijt weer langs een Shell-tankstation (volledig onbewaakt door flikken) waar we even rust hielden. Slangen werden geprikt, ruiten ingegooid en verf rijkelijk rondgestrooid. Dit gaf deze zonnige dag in het verre Limburg toch nog dat extra tintje

kleur. Geen arrestanten.

Gegroet en kracht.

Autonoom Gent.

Kontakteer ons via bekenden of schrijf: (enige vermelding) POSTBUS 244, 9000 GENT, BELGIE. Maandag 28 mei troffen we in onze postbus een brief uit Hasselt aan, afgestempeld op dinsdag 22 mei, het is nu wel mogelijk dat deze brief de postbus woensdag, donderdag of vrijdag bereikt heeft. Maar wat baat het een brief over een aktie vier dagen voordien op te sturen, een postbus is geen brievenbus die elke dag geledigd wordt. Omdat deze brief ons bijna niets wijzer zou gemaakt hebben, hebben we besloten om aan het bovengeschrevene niets te veranderen, maar was de konklusie dat onze reaktie veel maar dan ook veel te mals was. De ons toegestuurde brief bevatte buiten de informatie die ook in het pamflet werd gemeld uitsluitend nog bijkomend dat drie shell-tankstations zouden bezet worden (weinig van gezien) de brief werd ondertekend met de naam Verzed, maar GODVERDOMME zondervermelding van enig kontaktheadres. Van de pers verwachtten ze dat ze objektief en neutraal zouden blijven, wij hebben alvast in Hasselt geen pers gezien, en kan zowiezo voor een nationale aktiedag een kleine klik van mensen zomaar beslissen of de pers wel gewenst is, voer voor diskussie. We verwachtten van 'het Hasseltse verzed' toch op zijn minst enige reaktie op dit alles.

Deze tekst werd opgestuurd naar de Nar en het Volksgebit in België, en naar de Zwarte en de NN in Nederland

SLAGERZICHT GAAT WEER OPEN!!!

Op 28 juni om 12.00 u. aan de Overtoom nr. 274.

We zijn er weer! Na ruim een half jaar en de nodige tegenslagen heeft Slagerzicht weer een geschikte ruimte én het nodige enthousiasme gevonden om verder te gaan. De (her)opening zal plaatsvinden op donderdag 28 juni a.s. en wel op Overtoom 274.

Voor wie ons niet kent: Slagerzicht is een linkse boekhandel/infocentrum in Amsterdam. Tot voor een half jaar hadden we ons onderkomen aan de Albert Cuypstraat, samen met Frontline Info. Helaas moesten we daar weg omdat het pand gesloopt werd.

Behalve met de verkoop van linkse boeken, brochures en tijdschriften houden wij ons ook bezig met andere activiteiten. De afgelopen jaren bestond dat bijvoorbeeld uit het organiseren van manifestaties (o.a. ter ondersteuning van de palestijnse en koerdiese strijd, de strijd van

politieke gevangenen) en het verlenen van ruimte en faciliteiten aan -tijdelijke- politieke steungroepen. Door deze opzet -een infocentrum als onderdeel van de politiek aktieve beweging- zijn er veel kontakten ontstaan, wat ertoe bijgedragen heeft dat er meer uitwisseling, diskussie en soms samenwerking kwam tussen verschillende linkse groepen.

In ons nieuwe onderkomen willen we hiermee doorgaan, en gezien de ruimte hebben we daar ook alle mogelijkheden toe: we hebben de beschikking over drie verdiepingen, te weten begane grond, waar de winkel (en kopieerruimte) komt, en twee etages voor werk, vergader- en archiefruimte. We zitten nog vol plannen en staan ook open voor ideeën van anderen met die ruimtes, maar alvorens die allemaal uit te werken willen we in ieder geval weer gewoon open gaan. Dat vinden we nu het belangrijkste, zeker gezien het snelle tempo waarmee kontakten verwateren en groepen weer langs elkaar heen gaan werken.

We hopen iedereen dus snel (weer) te zien aan de Overtoom! Tot de 28e!!!! Strijdbare groeten,

Slagerzicht.

Postadres: Postbus 3762
1001 AN Amsterdam

Winkeladres: Overtoom 274
Amsterdam
(tramlijn 1 v.a. centraal, lijn 6 v.a. Leidseplein)

Telefoon: 020-128141

Openingstijden: i.v.m. de komende zomer-komkommertijd hebben we tot september een aangepast zomerprogramma, en wel

dinsdag 12.00-18.00

vrijdag 12.00-18.00

zaterdag 12.00-17.00

Daarna zijn wij ook woensdag en donderdag weer open!

=====

PARCO LAMBRO '90 TEGEN HET WERELD- KAMPIOENSCHAP VOETBAL

Parco '90, wordt in Milaan gehouden van 25 juni tot de eerste juli. Deze bijeenkomst is georganiseerd, net zoals vorig jaar, door "autonoom" georganiseerde centre sociale en niet door een speciaal magazine of politieke partij. De afgelopen 10 jaar hebben we een opbouw gezien van een nieuwe identiteit bij het bepalen van verscheidene sociale onderwerpen, door een produktief rekonstruktieproces, die einde het einde bespoedigen van het centralisme van deze maatschappij. Zo worden er nieuwe gebieden en criteria bepaald voor een nieuw sociaal konflikt. Deze nieuwe samenstelling van klassen, vertegenwoordigd door een deel van de autonome sociale centums, wilden graag deze meeting voorstellen als oppositie tegen de gekozen regeringen, die er naar streven Italië '90 inhoud en rechtvaardiging te geven. LAMBRO '90 volgt de lijn van de traditionele jeugd festivals zoals door RENUDO in de jaren '70 is georganiseerd, maar er zat geen continuïteit in dit soort festivals. LAMBRO '90 is in het eerste geval een gelegenheid om de verschillende werkelijkheid van allerlei landen te vergelijken aan de vooravond van

1992 en de eenwording van Duitsland. Er zijn ook concerten, er is theater en foto exposities. Sport, zoals ieder ander spektakulair evenement, heeft een grote politieke waarde. De laatste 3 olympische spelen, in '92 Barcelona, de Colombiade in Genua en de nieuwe voorstellen om allerlei initiatieven te ontplooiën in een herenigd Berlijn. Dit alles bewijst de veranderde functies en belangrijkheid van West Europa op wereld schaal. Daarom is LAMBRO '90 een belangrijke plaats om te discussieren over investeringsinvesteringen en sociale manifestaties. Tien miljard lire: de kosten van het WK getuigen van een schril contrast tegen alles wat niet beschikbaar is voor sociale hulp in Italië of waar dan ook. LAMBRO '90 zal een 4 daagse discussie zijn over sociale veranderingen en daarom wachten wij op jullie bijdrage om deze discussie te verrijken. We hebben geen hoge verwachtingen over dit soort bijeenkomsten maar we hopen dat dit een expressieve bijdrage kan zijn aan de ontwikkeling van het internationale verzet met punten zoals immigratie, lokaal verzet, ecologie, van onderdrukkende wetten tot politieke rechtzaken, tegen de burgerlijke en partijbewegingen

Centro Sociale Leoncavallo

P.s. excuses voor de wrakkige vertaling, maar zo was het artikel vertaald van het italiaans naar het engels, naar het nederlands.

Provisories Programma.

DONDERDAG 28-6

Debat over burgerlijke wetten in Europa en repressieve politiek tegen Bewegingen. Georganiseerd door centre sociale Leoncavallo, verdedigingscomitee en Luca Rossi comitee. VRIJDAG 29-6

De bazen van de steden en territoriale veranderingen.

ZATERDAG 30-6

Diskussie over internationale kwesties (Palestina, Zuid-Afrika en arabische imigratie)

ZONDAG 1-7

Debat over de repressieve wetten tegen drugs

Debat over de repressieve anti-drugs wetten, twee maanden na het aannemen van deze wet in Italië.

Concerten van: Al Darawish- Sevin Kevin- Chumbawamba- Peggio Punk- Not Moving- Louisiana Red- Mauro Pagani-performances en theater, kindertheater en workshops.

AANKONDIGING

Onlangs is verschenen het boekje:

'BEVOLKINGSPOLITIEK IN NEDERLAND, NEDERLAND IN BEVOLKINGSPOLITIEK'

Het boekje (136 pag.) bestaat uit twee delen. In het eerste deel wordt het bevolkingspolitieke beleid in Nederland uit de doeken gedaan. Het tweede deel gaat over het Nederlandse beleid ten aanzien van de derde wereld.

Hoofdstuk 1 is gewijd aan de eugenetika-beweging toen en eugenetische

tendenzen nu. hoofdstuk 2 geeft een gedetailleerde beschrijving van de maatregelen die door de Nederlandse overheid getroffen worden om geboortes van gezonde witte vrouwen te stimuleren. Hoofdstuk 3 handelt over gedwongen anti-konceptie in inrichtingen en hoofdstuk 4 besluit het eerste deel met het beleid ten aanzien van prenatale testen. In het tweede deel wordt een beschrijving gegeven van het beleid van de Nederlandse overheid met betrekking tot 'ontwikkelingshulp' voor bevolkingsprogramma's in derde wereld landen. Tevens wordt een aanzet gegeven tot een kritiek op dat beleid. Ter illustratie worden de be-

volkingsprogramma's van Indonesië en Bangladesh als voorbeeld gegeven. het boekje is te bestellen door overmaking van f12,50 (inklusief porto kosten) op giro nr. 6097968 t.n.v. Vrouwen tegen bevolkingspolitiek, amsterdam.

Boekhandels kunnen het bestellen door een briefje te sturen naar onderstaand adres. Zij krijgen de gebruikelijke boekhandelskorting; het is mogelijk de boekjes in consignatie te nemen. Verkoopprijs is f12,50.

Schrijf voor meer informatie naar: Vrouwen tegen bevolkingspolitiek De Wittenstraat 73 1052 AN Amsterdam

PERSVERKLARING

Vandaag, vrijdag 8 juni, hebben wij vrijwillig de voorkeur van Flip de Kam dichtgemetseld. De Kam, PVDA-ekonom, staat bekend om het aanwakkeren van de hetze tegen uitkeringsgerechtigden. Hij pleit ervoor, dat er in de komende jaren nog miljarden guldens bezuinigd wordt in de sociale zekerheid. Ook wenst hij dat baanlozen tewerk worden gesteld en verplicht worden maatschappelijke functies te vervullen.

Wij hebben de Kam laten zien hoe we ons maatschappelijk nuttig kunnen maken!!! Onder het motto "Voorkom dat F. de Kam (jaarsalaris + f150.000,-) dergelijke a-sociale ideeën ongestoord over de hoofden van uitkeringsgerechtigden kan uitstorten hebben we zijn voorkeur dichtgemetseld.

Aan de ene kant worden betaalde banen weggesaneerd. Neem bijvoorbeeld de verpleging waar mensen jarenlang weggesaneerd zijn. Terwijl nu de vraag naar mensen in de verpleging

die met behoud van uitkering willen werken of tegen flexibele arbeidskontrakten toeneemt. Daarnaast blijven de uitkeringen structureel achter bij de kosten van levensonderhoud.

We geven de Kam een ekonomie-les:

Het groeiende arbeidsreserveleger is een direkt gevolg van de "vrije" markteconomie die er tevens voor zorgt dat grote delen van de wereldbevolking in onvrijheid leven, aangezien het produktieproces gebaseerd is op de uitbuiting van de arbeidskrachten. De uitbuiting hier en in de Derde Wereld wordt zo verdergeorganiseerd door de overheid en groeiende invloed van het bedrijfsleven. Met de totstandkoming van het Europa van de multinationals in '92 zal de "vrije" markteconomie een ekstra impuls krijgen. Veel mensen zijn gedwongen te leven in een systeem dat meedogenloos is in haar vernietiging van het leven op aarde.

De werkelijke profiteurs van de samenleving zijn de werkgevers!!! De 168 grootste bedrijven in Nederland (bron: ministerie van Economische Zaken) maken (super)winsten, op papier maken ze verlies. Duidelijk is dat de maatschappelijke verhoudingen totaal verziekt zijn. Om de fundamentele oorzaken van maatschappelijke wanverhoudingen op te heffen is er een RADIKALE HERVERDELING VAN MACHT, BEZIT, KENNIS EN INKOMEN nodig. Vanwege zijn drukke werkzaamheden hebben we F. de Kam NU de tijd gegeven na te denken over bovenstaande kritiek. Vanwege onze kritiek is het logisch, dat we hier permanent op terug zullen komen.

NETWERK UITKERINGSGERECHTIGDEN

Het N.U. is bereikbaar via Postbus 1586, 5200 BP Den Bosch

GEEN ZUIDAFRIKAANSE STEENKOOL IN NEDERLAND

ZATERDAG 23 JUNI : WATERBLOKKADE SCHIP MET ZUIDAFRIKAANSE KOLEN IN ROTTERDAM

LEIDEN

30 juni

THEMA-AVOND OVER/TEGEN VIVISECTIE

Video: "Hidden crimes" en verder
gastspreeksters voor en tegen, na
afloop discussie.

org.: Werkgroep Dierenstrijd Leiden

aanvang: 20.00 uur

adres: Politiek info centrum 'De
Invalshoek', Koppenhinksteeg 2,
Leiden

bericht bericht bericht bericht vervolgbericht

Aan alle aktiebladen

GEEN MANNEN IN HET POORTGEBOUW

In aanvulling op de eerdere oproep
(onder andere de Zwarte, NN) van
het Poortgebouw in Rotterdam laten
wij hierbij iedereen weten dat we
alleen nog maar bewoonsters zoeken.
Met andere woorden: er is een
mannenstop ingesteld.

Vrouwen die interesse hebben
kunnen contact opnemen met het PG:
tel. 010-4231385, vraag naar
Daniëlle of Lidewij.

ROTTERDAM ROTTERDAM ROTTERDAM ROTTERDAM

Vrouwenkollektief "Intifada"

Mathenesserdijk 410-414-418

28 juni, 20.30 uur,

Een avond over bevolkingspolitiek.

Spreekster en evt. een video.

Allen toegankelijk voor vrouwen.

DEN HAAG DEN HAAG DEN HAAG DEN HAAG

IETS VRIJERS, Spui 41/43

Benefiet WNC-arrestoos

Zat. 7 juli, 23.00 uur, f5,-

....corenacht met

Do or Die (A'dam), Beaver (A'dam),

Mentol Diarrhea (R'dam), Moengo Tapoe (A.a.d.R.)

Filmhuis EISENSTEIN, Buitenvorm 214

wo. 27, 20.00 uur, f5,- film

"Het rode korenveld"

regie Zhang Yimou, China, 1987

do. 28, 20.00 uur, gratis, video

"The China syndrome"

regie James Bridges, V.S.

za. 30, 20.00 uur, gratis, video

Arabiese Filmavond, programma n.b.

di. 3, 20.00 uur, gratis, video

"Salaam Bombay"

regie Mira Nair, India, 1988

wo. 3, 20.00 uur, f5,-, film

"Carel Visser en Sandberg"

regie Severijn '72 en Orthel '80

do. 5, 20.00 uur, gratis, video

"Hersenschimmen"

regie Heddy Honigmann, NL, 1987

vr. 6, 20.00 uur, f6,-, film, videoos, bands

BENEFIETFEEST voor het filmhuis !!!

AMERSFOORT AMERSFOORT AMERSFOORT AMERSFOORT

Woensdag 27 juni wordt er in De Kelder
een lezing over genenmanipulatie en
voortplantingstechnieken gehouden, door
Linda Wilkens van stichting RHEA.
De avond wordt gestart met de video van
het vrouwen congres in Zweden waar deze
onderwerpen centraal stonden.

WOENSDAG 27 JUNI

AANVANG : 20:30

ENTREE : f2,-

De Kelder Lievevrouwestraat 15 Amersfoort